

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

I. OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „**návrh zákona**“) obsahuje zejména transpozici změn provedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/927 ze dne 13. 3. 2024, kterou se mění směrnice 2011/61/EU a 2009/65/ES, pokud jde o pověření, řízení rizika likvidity, podávání zpráv pro účely dohledu, poskytování depozitářských služeb a služeb úschovy a poskytování úvěrů alternativními investičními fondy (dále jen „**AIFMD II**“). AIFMD II mění směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. 7. 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**směrnice UCITS**“) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. 6. 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**AIFMD**“).

Směrnice UCITS a AIFMD upravují činnost a působení investičních společností a investičních fondů v EU a do českého právního řádu jsou transponovány převážně v zákoně č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZISIF**“). Proto i transpozice AIFMD II je navrhována primárně jako novela ZISIF, mění se však i další související zákony, konkrétně zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZDKT**“) a zákon č. 84/2024 Sb., o trhu s nevýkonnými úvěry (dále jen „**ZTNÚ**“).

Vedle změn navrhovaných v souvislosti s transpozicí AIFMD II se navrhuje i změny reagující na praxi identifikované nedostatky v současné právní úpravě. Tyto změny jsou převážně technického rázu a slouží k odstranění pochybností ve výkladu, případně zjednodušují stávající procesy.

V návaznosti na snahu EU zjednodušovat právní úpravu a odstraňovat zbytečnou administrativní zátěž deklarovala obdobný cíl i Česká národní banka (dále jen „**ČNB**“). Kromě změn, které může ČNB sama provést ve svých vyhláškách a úředních sděleních, existuje i národní právní úprava v zákonech, kterou je dle ČNB možné zrušit. V oblastech, které se týkají ZISIF, je navrhováno tyto podněty ČNB zpracovat.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a zhodnocení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

AIFMD II novelizuje směrnici UCITS i AIFMD a snaží se odstranit neodůvodněné rozdíly. Ve většině oblastí jsou změny navrženy obdobně v obou směrnících (pouze AIFMD se týká evropský pas depozitáře, fondy nabývající pohledávky z fondových úvěrů a sekuritizace), a to konkrétně v těchto oblastech:

- 1) nástroje pro řízení likvidity
- 2) pověření třetích osob (*outsourcing*), včetně licenčních požadavků a požadavků na reporting
- 3) evropský pas depozitářů
- 4) poskytování nových služeb (administrace benchmarků, správa nevýkonných úvěrů, nabývání pohledávek z fondových úvěrů, spravování účelových společností v rámci sekuritizace)
- 5) fondy nabývající pohledávky z fondových úvěrů, včetně tzv. fondů poskytujících úvěry

V zájmu zachování konkurenceschopnosti obhospodařovatelů sídlících v ČR a rozvoje kapitálového trhu využívá návrh zákona prakticky všech diskrecí, které AIFMD II předkládá (viz zprávu RIA). Jedná se zejména o evropský pas depozitářů podle AIFMD a umožnění administrace benchmarků a správy nevýkonných úvěrů pro směrnici UCITS i pro AIFMD. Diskrece umožňující zakázat poskytování spotřebitelských úvěrů byla využita jen částečně, a to tak, že spotřebitelské úvěry nemohou poskytovat investiční fondy bez právní subjektivity, investiční fondy, které se nemohou samy obhospodařovat a samosprávné investiční fondy, které nemají oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru. Spotřebitelské úvěry tak bude moci poskytovat pouze samosprávný investiční fond, který bude mít oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru. Nad rámec právní úpravy vyžadované AIFMD II se navrhuje výslovně umožnit nabývání pohledávek z fondových úvěrů a spravování společností v rámci sekuritizace i podlimitním fondům kvalifikovaných investorů, na které se směrnice AIFMD jinak nepoužije.

1) Nástroje pro řízení likvidity

Nástroje pro řízení likvidity (*liquidity management tools, LMTs*) jsou různé postupy používané k řízení rizika nesouladu likvidity (krátkodobé pohledávky jsou kryty dlouhodobými závazky). Toto riziko hrozí primárně u otevřených fondů, které mají povinnost na žádost investora odkoupit jeho podílové listy nebo investiční akcie vydané tímto fondem. Nástroje pro řízení likvidity pomáhají obhospodařovateli otevřeného fondu zvládat tlaky na odkup ze strany investorů ve vypjatých situacích a skrze zajištění stability, předvídatelnosti a důvěry, tak investory chrání. Návrh zákona zavádí povinnost obhospodařovatele investičního fondu zavést alespoň 2 z nástrojů pro řízení likvidity uvedených v seznamu; pro fondy peněžního trhu platí povinnost zavést alespoň jeden. Je tak na obhospodařovateli každého fondu, aby vhodně vybral konkrétní nástroje, které jsou pro jeho fond vhodné. Vhodnost se odvíjí zejména od specifické investiční strategie fondu, povaze investic z hlediska jejich likvidity nebo např. pravidlům pro vyplácení podílových jednotek nebo investičních akcií fondu. Fond může vedle dvou povinně zavedených využívat i další nástroje, a to i zákonem nepředvídaných. Toto využívání však není považováno za zavedení nástrojů ve smyslu zákonné povinnosti. „Pozastavení vydávání a odkupování“ a „oddělení majetku“ (*side pockets*) jsou pak nástroje, které má mít fond k dispozici vždy, resp. využití je podmíněno existencí výjimečných okolností, v odůvodněných případech a s ohledem na zájmy investorů. Evropská komise na návrh evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (*European Securities and Markets Authority*, dále jen „**orgán ESMA**“)

vydá k těmto nástrojům skrze prováděcí nařízení regulační technické normy (*regulatory technical standards*, dále jen „RTS“), které podrobněji vymezí jednotlivé nástroje a jejich praktické použití.

2) Pověření třetích osob

Pravidla pro pověření se rozšiřují i na ostatní činnosti, které obhospodařovatel provádí. Zavádí se nové informační povinnosti v souvislosti s pověřením jiné osoby. Tyto informace musí být poskytnuty ČNB již v průběhu licenčního řízení a musí být pravidelně aktualizovány.

3) Přeshraniční poskytování depozitářských služeb bez pobočky (tzv. evropský pas)

Návrh zákona využívá diskreci a rozšiřuje okruh osob, které mohou být depozitářem, o zahraniční banky se sídlem v jiném členském státě EU, které nemají pobočku v ČR. Toto je možné pouze pro speciální fondy a pro fondy kvalifikovaných investorů. Pro možnost využití služeb zahraničního depozitáře je nutné kladné rozhodnutí ČNB, které se vždy vztahuje jen ke konkrétnímu fondu. ČNB vydá kladné stanovisko za podmínky, že je prokázáno, že stávající nabídka služeb na „trhu depozitářů“ není schopna pokrýt potřeby dotčeného fondu s ohledem na jeho investiční strategii.

4) Poskytování nových služeb

Návrh zákona rozšiřuje okruh činností, které může investiční společnost nebo samosprávný investiční fond vykonávat. Jedná se o nabývání pohledávek z fondových úvěrů, spravování účelových společností v rámci sekuritizace, spravování nevýkonných úvěrů a možnost být administrátorem benchmarku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnice 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (dále jen „**nařízení o benchmarkích**“). Významnou novou činností přiznanou obhospodařovatelům fondů podle AIFMD je nabývání pohledávek z fondových úvěrů (*loan origination*), nicméně ani současná právní úprava tomuto nijak nebránila, proto se navrhuje i nadále toto výslovně umožnit i ve vztahu k podlimitním fondům kvalifikovaných investorů (obdobně i ve vztahu k sekuritizaci). Spotřebitelské úvěry však bude moci poskytovat pouze samosprávný investiční fond, který bude mít oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru.

5) Fondy nabývající pohledávky z fondových úvěrů, včetně tzv. fondů poskytujících úvěry

AIFMD II zavádí i novou úpravu ve vztahu k fondům nabývajícím fondové úvěry, včetně tzv. fondů poskytujících úvěry (*loan originating funds, LOFs*). Návrh zákona mimo jiné stanovuje požadavky na řídicí a kontrolní systém obhospodařovatele takových fondů a ukládá povinnosti co do nastavení a uplatňování zásad, postupů a procesů pro nabývání pohledávek z fondových úvěrů, resp. pro posuzování úvěrového rizika a pro správu a sledování úvěrového portfolia. Návrh zákona dále stanovuje limity ve vztahu k jednotlivému dlužníkovi (koncentrace rizika), nemožnost nabýt pohledávku z fondového úvěru vůči některým osobám, pravidla pro nakládání s výnosy z pohledávek z fondových úvěrů, zvláštní pravidla ve vztahu ke spotřebitelským úvěrům, zákaz modelu *originate-to-distribute* a ponechání si podílu na převedené pohledávce z fondového úvěru (*skin-in-the-game*).

Pouze pro fondy poskytující úvěry platí, že by měly být zpravidla uzavřeného typu. Otevřeným může být jen tehdy, pokud je schopen na žádost ČNB prokázat, že systém řízení rizika likvidity tohoto fondu je slučitelný s jeho investiční strategií a pravidly pro zpětný odkup. Pouze pro

fondy poskytující úvěry pak platí limity na využití pákového efektu.

Úpravy plynoucí z aplikační praxe a deregulace

Vedle změn navrhovaných v souvislosti s transpozicí AIFMD II se navrhuje i změny reagující na praxi identifikované nedostatky v současné právní úpravě. Tyto změny jsou převážně technického rázu a slouží k odstranění pochybností ve výkladu, případně zjednodušují stávající procesy za účelem snížení administrativní zátěže jak pro účastníky finančního trhu, tak pro ČNB.

V § 13 a 43 ZISIF mění rozhodný den, k jakému vzniká oprávnění obhospodařovat a administrovat nesamosprávný investiční fond. Rozhodující pro vznik oprávnění bude nově vznik funkce statutárního orgánu, respektive uzavření smlouvy o administraci, nikoliv až zápis v obchodním rejstříku, který již nemusí odpovídat skutečnému stavu, kdy došlo ke změně obhospodařovatele/administrátora. V § 193 ZISIF se upřesňují povolené odchylky při ocenění. V § 231 ZISIF se upřesňuje transpozice čl. 80 UCITS, kdy se rozšiřuje okruh osob, které mají povinnost poskytnout sdělení klíčových informací. V § 310 ZISIF se upřesňuje, že zahraniční investiční fond srovnatelný se speciálním fondem musí být obhospodařován obhospodařovatelem oprávněným přesáhnout rozhodný limit. V § 457 ZISIF se upřesňuje, že sdělení klíčových informací nemusí ČNB zasílat fondy kvalifikovaných investorů. Navrhuje se zrušit řízení o dodatečném povolení podle § 507 ZISIF, kdy je postačující řízení o změně rozsahu povolení. Mění se způsob schvalování vedoucích osob (§ 515 až 518 ZISIF), které již v jiných oblastech na finančním trhu neprobíhá v rámci správního řízení (ČNB nemusí vydávat souhlasné rozhodnutí, může však vydat nesouhlasné stanovisko).

V návaznosti na snahu EU zjednodušovat právní úpravu a odstraňovat zbytečnou administrativní zátěž deklarovala obdobný cíl i ČNB. Kromě změn, které může ČNB sama provést ve svých vyhláškách a úředních sdělení existuje i národní právní úprava v zákonech, kterou je dle ČNB možné zrušit. V oblastech, které se týkají ZISIF se jedná konkrétně o zrušení provádění *ex ante* kontroly depozitářem investičního fondu (§ 73 ZISIF), zrušení požadavku na minimální kapitál investičního fondu (§ 208, 280 až 282, 465, 550 a 552 ZISIF), zrušení požadavku na zřízení výboru odborníků pro oceňování nemovitostí (§ 268 až 271 ZISIF), vypuštění požadavku na prokazování svéprávnosti (§ 516 a 519 ZISIF), zrušení povinnosti informovat ČNB o neschválení účetní závěrky (§ 456 ZISIF) a zrušení reportingu osob podle § 15 ZISIF, který neplyne z práva EU (§ 477 ZISIF). Předkladatel názor s ČNB sdílí, a tak i tato novela obsahuje deregulaci ve výše zmíněných oblastech.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace či ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl zejména transponovat do českého právního řádu AIFMD II, resp. změny, které provádí ve směrnici UCITS a AIFMD. Tato povinnost ČR vyplývá z jejího členství v EU, kdy lhůta pro transpozici uplyne 16. 4. 2026, kdy by měla transponovaná právní úprava i nabýt účinnosti (s výjimkou článku 20a směrnice UCITS a změn článku 24 AIFMD, které by měly nabýt účinnosti 16. 4. 2027). Kromě toho se provádí oprava některých nedostatků a nejasností stávající právní úpravy, které identifikovala praxe (orgán dohledu a účastníci trhu), případně se odstraňuje nadměrná administrativní zátěž způsobená národní právní úpravou nad rámec požadavků práva EU (tzv. *goldplating*). Cílem je posílit konkurenceschopnost českého fondového podnikání a podpořit tak rozvoj kapitálového trhu

v ČR. Vyjasněním některých pravidel pak dojde k posílení právní jistoty.

4. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem ČR

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem ČR. Některé novelizační body terminologicky zohledňují čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a snaží se nahradit zažitý pojem „poplatky“ pojmem „úplata“, aby se toto odlišilo od veřejnoprávních poplatků obdobných daním (resp. aby pojem „poplatek“ byl používán jen v tomto významu). Zejména v oblasti fondového podnikání je pojem „poplatek“ hodně používán (vstupní poplatek, výstupní poplatek, poplatek za obhospodařování, ...), ať již v českém právu, tak v právu EU, proto je snaha o nahrazení tohoto pojmu velkou výzvou. Věříme však, že z důvodu jednoty terminologie práva jde o změnu potřebnou s tím, že obdobná změna byla třeba s účinností od ledna 2018 provedena v zákoně č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPKT“).

Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti ČNB zasahovat pouze na základě zákona. Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku ČR, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy) a zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Dále se zohledňuje princip, že vlastnictví zavazuje a že co není zakázáno, je dovoleno.

5. Zhodnocení souladu návrhu zákona s předpisy EU

Navrhovaná právní úprava je primárně transpozicí AIFMD II, případně respektuje existující právní předpisy EU. Některé dílčí změny se týkají národní právní úpravy, tj. otázek, které právo EU neupravuje. Návrh zákona je v souladu s právními akty EU (zejména směnicí UCITS a AIFMD), s judikaturou soudních orgánů EU a s obecnými právními zásadami práva EU, zejména se zásadou proporcionality a subsidiarity, se zásadou rovného zacházení, zásadou nediskriminace a právní jistoty. Návrh zákona nemá dopad do oblasti základních lidských práv a je slučitelný s Evropskou úmluvou o lidských právech a příslušnou judikaturou.

6. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána

Na oblast investičních společností a investičních fondů přímo nedopadá žádná mezinárodní smlouva, kterou je ČR vázána. Návrh zákona je tedy v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy, zhodnocení dopadů na veřejné rozpočty a zhodnocení dopadů na podnikatelské prostředí

Vzhledem k povaze navrhované právní úpravy lze předpokládat spíše mírně pozitivní hospodářský a finanční dopad. Ačkoli dlouhodobým cílem rozvoje kapitálových trhů je vyšší využití kapitálových trhů, které ve svém důsledku pomůže celé ekonomice, tak změny provedené v AIFMD II jsou spíše drobné povahy a nelze tak očekávat zásadní dopady. Změny přinesou větší administrativní zátěž pro obhospodařovatele investičních fondů, což může vést k posílení ochrany spotřebitele (a dlouhodoběji k posílení důvěry v kapitálový trh), případně to může usnadnit přeshraniční působení (typicky ve vztahu k fondům nabývajícím pohledávky z fondových úvěrů), nicméně ČR je ve fondovém podnikání stále spíše importní než exportní zemí (tj. české fondy nejsou příliš nabízeny v zahraničí). Lze případně očekávat zvýšení dostupnosti fondových úvěrů pro podnikatele ze strany zahraničních investičních fondů, přesné dopady se ale jen obtížně odhadují. Navíc ČR dnes neklade žádné překážky tomu, aby zahraniční investiční fondy poskytovaly podnikatelům fondové úvěry. Nově se tedy bude jednat o upřesnění povinností pro jejich poskytování, které může potenciálně vést i ke snížení ochoty nabízet takové úvěry. Ve vztahu ke spotřebitelským úvěrům bude, obdobně jako dnes, vyžadováno oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru, nově

ovšem dojde k vyjasnění právního vztahu, což lze vnímat ze strany podnikatelských subjektů pozitivně.

V souvislosti s přijetím návrhu zákona nejsou očekávány přímé dopady na státní rozpočet ani na rozpočet územních samosprávných celků. Nicméně lze očekávat lehce negativní dopady na rozpočet ČNB v návaznosti na rozšíření okruhu dohlížených povinností (pozitivní dopady s ohledem na zrušení některých povinností budou spíše marginální).

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady, protože necílí na žádné specifické skupiny obyvatel. U navrhované právní úpravy se nepředpokládá žádný dopad na životní prostředí, protože neobsahuje žádná specifická pravidla, která by cílila na životní prostředí (nad rámec odkazů na přímo použitelné předpisy EU týkající se financování udržitelnosti a transparentnosti v této oblasti, které se aktualizují, ale jsou již dnes v ZISIF promítnuty).

9. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, vysvětlení účelu navrhovaného zpracování osobních údajů a popis návaznosti na stávající nebo již připravovaná zpracování osobních údajů, posouzení navrhovaného řešení zpracování z hlediska nezbytnosti a přiměřenosti ve vztahu k jím sledovanému účelu a posouzení rizik pro práva a svobody fyzických osob a možných opatření k jejich snížení

Návrh zákona bude mít pouze omezené dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, a to ve vztahu k pověřeným osobám a osobám ve vedoucích pozicích, kde se rozšiřují reportovací povinnosti za účelem zajištění kvalitního dohledu (v některých případech se nicméně reportovací povinnosti jen přesouvají z vyhlášek ČNB do zákona). Na veškeré informace, které si dohledové orgány mezi sebou vyměňují, se vztahuje povinnost mlčenlivosti a musí s nimi tak být zacházeno. Návrh předpisu není v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ani se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

10. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

V rámci postupu CIA zpracovatelé návrhu zákona dospěli k závěru, že právní úprava žádným způsobem neusnadňuje korupční jednání a ani neznesnadňuje jeho odhalování. U navrhované právní úpravy se tak nepředpokládá vznik nových ani změna existujících korupčních rizik.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

U navrhované právní úpravy se nepředpokládá žádný dopad na bezpečnost nebo na obranu státu.

12. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů

U navrhované právní úpravy se nepředpokládá žádný dopad na rodiny.

13. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Transpozice právní úpravy investičních fondů nabývajících pohledávky z fondových úvěrů

představuje potenciálně další alternativní možnost financování pro územní samosprávné celky, nicméně tato možnost existuje již dnes, dochází pouze k její harmonizaci a možnosti přeshraničního působení, dopady tedy budou spíše zanedbatelné, neboť územní samosprávné celky spíše využívají úvěrového financování poskytovaného bankami.

14. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Navrhovaná právní úprava není v rozporu se zásadami digitálně přívětivé legislativy.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, čl. I

Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech

K bodům 1 a 2 (poznámka pod čarou číslo 1 věta druhá a věta pátá):

S ohledem na článek 3 odst. 1 třetí pododstavec AIFMD II se do poznámky pod čarou doplňuje odkaz na tuto směrnici. Současně se doplňují i další novely směrnice UCITS a AIFMD.

Kromě toho se pro úplnost doplňuje odkaz na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2034 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostním dohledu nad investičními podniky a o změně směrnic 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU a 2014/65/EU, která je transponována primárně v ZPKT. Tato směrnice měnila článek 7 směrnice UCITS a článek 9 AIFMD ve vztahu k požadavkům na kapitál. Tato směrnice byla v ČR transponována zákonem č. 96/2022 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu zejména v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů (dále jen „**CMU novela**“).

Protože je první odkaz na poznámku pod čarou číslo 1 v § 1 ZISIF, navrhuje se tuto změnu provést před změnami navrženými v § 8 ZISIF.

Ačkoli se podle článku 55 odst. 5 věty třetí Legislativních pravidel vlády text v poznámkách pod čarou zpravidla samostatně novelizuje, je běžnou praxí snaha udržet text v poznámkách pod čarou (které jinak nejsou právně závazné) aktuální. Navíc ve vztahu k odkazu na AIFMD II jde o požadavek vyplývající z práva EU (čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec AIFMD II), vyžadující při transpozici na transponovanou směrnici odkázat: „*Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.*“. Viz k tomu též článek 20 odst. 5 Metodických pokynů pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii (dále jen „**Metodické pokyny**“): „*Referenční povinnost v návrhu transpozičního právního předpisu se plní prostřednictvím odkazu na transponovanou směrnici formou poznámky pod čarou v souladu s Legislativními pravidly vlády.*“.

Obecně není žádoucí na směrnice EU odkazovat v normativním textu, protože směrnice EU nemají přímou závaznost, ale zavazují členský stát EU – viz článek 288 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „**SFEU**“): „*Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.*“. Viz k tomu též článek 20 odst. 1 Metodických pokynů: „*Transpoziční předpisy musí naplňovat cíl a účel stanovený transponovanou směrnicí.*“. Viz též článek 20a Metodických pokynů, který upravuje, kdy je možno v normativním textu použít odkaz na směrnici. Viz též článek 291 odst. 1 SFEU: „*Členské státy přijmou veškerá nezbytná vnitrostátní právní opatření k provedení právně závazných aktů Unie.*“.

K bodu 3 (poznámka pod čarou číslo 2):

S ohledem na množství navrhovaných změn se navrhuje nové znění poznámky pod čarou číslo 2. Při té příležitosti se pro přehlednost mění uspořádání této poznámky, a to tak, že jsou uvedena pouze nařízení Evropského parlamentu a Rady (tzv. Level 1) a na nařízení Evropské komise (tzv. Level 2) se odkazuje hromadně po vzoru ZPKT. V současné době se nařízeními Evropské komise, které provádí nebo doplňují směrnice z poznámky pod čarou č. 1 nebo

nařízení z poznámky pod čarou č. 2, rozumí:

- Nařízení Komise (EU) č. 583/2010 ze dne 1. 7. 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o klíčové informace pro investory a podmínky, které je třeba splnit při poskytování klíčových informací pro investory nebo prospektu na jiném trvalém nosiči, než je papír, nebo prostřednictvím internetových stránek, ve znění opravy.
- Nařízení Komise (EU) č. 584/2010 ze dne 1. 7. 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o formu a obsah standardního oznámení a osvědčení SKIPCP, využívání elektronické komunikace mezi příslušnými orgány pro účely oznamování a postupy pro ověřování na místě a šetření a výměnu informací mezi příslušnými orgány, v platném znění.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. 12. 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled, v platném znění.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 593/2014 ze dne 3. 6. 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát oznámení podle čl. 16 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 o evropských fondech rizikového kapitálu.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 594/2014 ze dne 3. 6. 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát oznámení podle čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 o evropských fondech sociálního podnikání.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 694/2014 ze dne 17. 12. 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2011/61/EU, pokud jde o regulační technické normy určující typy správců alternativních investičních fondů.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/514 ze dne 18. 12. 2014 o informacích, které mají podávat příslušné orgány Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s čl. 67 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/438 ze dne 17. 12. 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o povinnosti depozitářů, v platném znění.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1212 ze dne 25. 7. 2016, kterým se stanoví prováděcí technické standardy s ohledem na standardní postupy a formuláře pro podávání informací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/480 ze dne 4. 12. 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760, pokud jde o regulační technické normy týkající se finančních derivátových nástrojů, které slouží výhradně pro účely zajištění, dostatečně dlouhé doby trvání evropských fondů dlouhodobých investic, kritérií pro hodnocení trhu z hlediska potenciálních kupců a pro ocenění aktiv určených k prodeji a typů a náležitostí zařízení pro neprofesionální investory.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/708 ze dne 17. 4. 2018, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o vzor oznámení, který budou používat správci fondů peněžního trhu při podávání zpráv příslušným orgánům podle článku 37 nařízení

Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131.

- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/990 ze dne 10. 4. 2018, kterým se mění a doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131, pokud jde o jednoduché, transparentní a standardizované (STS) sekuritizace a komerční papíry zajištěné aktivy, požadavky na aktiva obdržená na základě reverzního repa a metody hodnocení úvěrové kvality, v platném znění.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/819 ze dne 1. 2. 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013, pokud jde o střety zájmů, měření sociálního dopadu a informace poskytované investorům v oblasti evropských fondů sociálního podnikání.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/820 ze dne 4. 2. 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013, pokud jde o střety zájmů v oblasti evropských fondů rizikového kapitálu.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 ze dne 4. 6. 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852, pokud jde o stanovení technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů, v platném znění.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2178 ze dne 6. 7. 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 upřesněním obsahu a struktury informací, které mají zveřejňovat podniky podle článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU v souvislosti s environmentálně udržitelnými hospodářskými činnostmi, a upřesněním metodiky za účelem plnění této povinnosti zveřejňování informací, v platném znění.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 ze dne 6. 4. 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088, pokud jde o regulační technické normy, které upřesňují podrobnosti týkající se obsahu a struktury informací ve vztahu k zásadě „významně nepoškozovat“ a které upřesňují obsah, metodologie a strukturu informací ve vztahu k ukazatelům udržitelnosti a nepříznivým dopadům na udržitelnost a obsah a strukturu informací ve vztahu k prosazování environmentálních nebo sociálních vlastností a cílů udržitelných investic v dokumentech před uzavřením smlouvy, na webových stránkách a v pravidelných zprávách, v platném znění.
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2486 ze dne 27. 6. 2023, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 stanovením technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů, k přechodu na oběhové hospodářství, k prevenci a omezování znečištění nebo k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů, a kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2178, pokud jde o specifické zveřejňování informací v souvislosti s těmito hospodářskými činnostmi.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/910 ze dne 15. 12. 2023, kterým se stanoví prováděcí technické normy ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES,

pokud jde o formu a obsah informací, které mají být oznamovány v souvislosti s přeshraničními činnostmi subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), správcovskými společnostmi SKIPCP a výměnou informací mezi příslušnými orgány o přeshraničních oznámeních, a kterým se mění nařízení Komise (EU) č. 584/2010 (dále jen „**nařízení Komise 2024/910**“).

- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/911 ze dne 15. 12. 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, které mají být oznamovány v souvislosti s přeshraničními činnostmi správcovských společností a subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP).
- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/912 ze dne 15. 12. 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující informace, které mají být oznamovány v souvislosti s přeshraničními činnostmi správců alternativních investičních fondů.
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/913 ze dne 15. 12. 2023, kterým se stanoví prováděcí technické normy ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o formu a obsah informací, které mají být oznamovány v souvislosti s přeshraničními činnostmi správců alternativních investičních fondů a s výměnou informací mezi příslušnými orgány o přeshraničních oznámeních.

I s ohledem na to, že poznámka pod čarou nemá právní závaznost, nelze tato doplnění vnímat jako věcnou změnu a obsah poznámky pod čarou číslo 2 je nutno vždy posuzovat materiálně, a to zejména s ohledem na směrnice Evropského parlamentu a Rady uvedené v poznámce pod čarou číslo 1 a s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady uvedené v poznámce pod čarou číslo 2. Výčet nařízení Evropské komise v poznámce pod čarou číslo 2 má primárně pomocný charakter, aby umožnil adresátům normy lepší orientaci v souvisejících právních předpisech, které jsou samy o sobě přímo závazné – viz k tomu článek 288 druhý pododstavec SFEU: „*Nařízení má obecnou působnost. Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.*“. Toto zahrnuje i nařízení vydaná Evropskou komisí, jakožto orgánem EU, viz článek 288 první pododstavec SFEU: „*Pro výkon pravomocí Unie přijímají orgány nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska.*“. A to bez ohledu na to, že článek 290 odst. 1 první pododstavec SFEU o nich hovoří jako o nelegislativních aktech: „*Legislativním aktem lze na Komisi přenést pravomoc přijímat nelegislativní akty s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné.*“. Kromě takzvaných delegovaných aktů („v přenesené pravomoci“) podle článku 290 SFEU vydává Evropská komise i takzvané implementační akty („prováděcí“) podle článku 291 odst. 2 SFEU: „*Jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech uvedených v člancích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě.*“. Podrobnosti přijímání prováděcích aktů upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (vydané podle článku 291 odst. 3 SFEU), které upravuje takzvanou „komitologii“.

K náležité odborné péči patří i znalost těchto předpisů, a to bez ohledu na to, zda jsou či nikoli uvedeny v poznámce pod čarou číslo 2. Typicky se bude jednat o nařízení Evropské komise, která budou vydána k provedení směrnice UCITS a AIFMD po změnách provedených AIFMD II.

Protože je první odkaz na poznámku pod čarou číslo 2 v § 1 ZISIF, navrhuje se tuto změnu

provést před změnami navrženými v § 8 ZISIF. Související změny se provádí i v § 302, 303, 461, 599, 604 a 612 ZISIF.

K bodu 4 (poznámka pod čarou číslo 3):

Jako legislativně-technická oprava se aktualizuje odkaz v poznámce pod čarou číslo 3. Protože první výskyt odkazu na tuto poznámku pod čarou je v § 2 ZISIF, navrhuje se tuto změnu provést před změnami navrženými v § 8 ZISIF.

K bodu 5 (poznámka pod čarou číslo 19):

Jako legislativně-technická změna se aktualizuje odkaz v poznámce pod čarou číslo 19 – zohledňuje se, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131 ze dne 14. června 2017 o fondech peněžního trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**nařízení o fondech peněžního trhu**“) bylo novelizováno. Protože první výskyt odkazu na tuto poznámku pod čarou je v § 6 ZISIF, navrhuje se tuto změnu provést před změnami navrženými v § 8 ZISIF.

K bodům 6 až 14 (§ 8, 9, 11 a nová poznámka pod čarou číslo 25):

S ohledem na změny v článku 6 směrnice UCITS a v článku 6 a příloze I AIFMD se rozšiřuje rozsah služeb, které může samosprávný investiční fond a investiční společnost poskytovat a provádějí se související změny. Související změny se navrhují také v § 26a, 459, 460, 479 a 485 ZISIF a v § 2, 3, 4, 20 a 39 ZTNÚ.

Ve vztahu k některým službám jde o diskreci členského státu EU, kterou se Česká republika rozhodla využít (bližší k tomu viz závěrečnou zprávu RIA). Konkrétně rozšíření v článku 6 směrnice UCITS a v článku 6 AIFMD jsou dobrovolná a týkají se možnosti být administrátorem benchmarku (*administration of benchmarks*) podle nařízení o bencmarcích (to platí pro AIFMD i pro směrnici UCITS). Pouze AIFMD pak ve svém článku 6 dává členským státům EU možnost umožnit externím správcům (tj. investičním společnostem oprávněným přesáhnout rozhodný limit) správu úvěru (*credit servicing activities*) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2167 ze dne 24. listopadu 2021 o správcích úvěru a obchodnících s úvěry a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU, tj. správu nevýkonných úvěrů.

Činnosti uvedené v příloze I AIFMD již diskrecí nejsou a členské státy EU tak musí umožnit všem správcům podle této směrnice (tj. oprávněným přesáhnout rozhodný limit), aby nabývali pohledávky z fondových úvěrů (*originating loans on behalf of an AIF*) a aby spravovali účelové společnosti v rámci sekuritizace (*servicing securitisation special purpose entities*) – viz příloha I bod 2 úvodní část ustanovení AIFMD: „*K dalším činnostem, které může správce navíc vykonávat při kolektivní správě alternativního investičního fondu, patří:*“. Na rozdíl od článku 6 odst. 4 AIFMD nerozlišuje příloha I AIFMD, zda se jedná o externího správce (*external AIFM*, tj. investiční společnost) nebo o samosprávný investiční fond (*internally managed AIF*) – viz k tomu též článek 6 odst. 3 AIFMD: „*Členské státy vyžadují, aby žádný samosprávný alternativní investiční fond nemohl provádět jiné činnosti než vnitřní správu tohoto alternativního investičního fondu v souladu s přílohou I.*“. Nad rámec působnosti AIFMD bylo rozhodnuto, že by tyto činnosti měly být povoleny i ve vztahu k podlimitním fondům kvalifikovaných investorů, na které se AIFMD nevztahuje, protože se nepodařilo nalézt důvody, proč jim v tomto bránit. Navíc by se jednalo fakticky o změnu stávajícího stavu, kdy dnešní právní úprava jim v tomto také nebrání (ve smyslu „co není zakázáno, je dovoleno“).

Ačkoli se nejedná o činnosti zahrnuté pod správu alternativních účastnických fondů – a *contrario* viz článek 4 odst. 1 písm. w) AIFMD („*správou alternativních investičních fondů*“ vykonávání alespoň činností spojených se správou investic, které jsou uvedeny v bodě 1 písm. a) nebo b) přílohy I, pro jeden nebo více alternativních investičních fondů;“) a přílohu I bod 1 AIFMD („*Při správě alternativního investičního fondu správce vykonává alespoň tyto činnosti*

spojené se správou investic: a) správu portfolií; b) řízení rizik.“) – tak bylo dovozeno, že se vztahují k licenci správce podle AIFMD a v případě outsourcingu tak jde o delegaci činností obhospodařovatele (nikoli ale o delegaci činností obhospodařování) a nikoli o delegaci činnosti administrátora – viz k tomu § 29a, 459 a 460 ZISIF. Obdobně hlavní administrátor není oprávněn tyto činnosti vykonávat, protože nemá povolení podle AIFMD.

V § 8 odst. 4 ZISIF se doplňují 2 nové činnosti, které plynou z přílohy I AIFMD a aplikují se tak i na samosprávné investiční fondy, nejen na investiční společnosti (externí správce).

V § 8 odst. 5 ZISIF se samosprávnému investičnímu fondu umožňuje poskytovat spotřebitelské úvěry, pokud získá oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelských úvěrů. Současně se předpokládá, že bude oprávněn nabývat pohledávky z fondových úvěrů.

V § 8 odst. 6 ZISIF se vkládá nová definice pohledávky z fondového úvěru, a to jen pro účely tohoto zákona. V současné době hovořila regulace o úvěrech a zápůjčkách, nicméně tím by došlo k odlišné definici od spotřebitelského úvěru, proto se navrhuje sladění obou definic. Upřesňuje se, že u fondového úvěru je věřitelem investiční fond nebo zahraniční investiční fond. Také se upřesňuje, kdy se za pohledávku z fondového úvěru považuje také pohledávka z úvěru, která byla na investiční fond postoupena. Jde o transpozici pojmu „poskytování úvěru“ (*loan origination*, resp. *originating a loan*), který tak zahrnuje jak sjednání úvěru na účet fondu, tak nabytí pohledávky z úvěru postoupením (i když nikoli jakékoli postoupení, ale jen takové, kdy se obhospodařovatel podílel na sjednání úvěru). Aby bylo zahrnuto i toto nepřímé sjednání fondového úvěru, používá zákon sousloví „nabývat pohledávky z fondových úvěrů“. Dojde-li k postoupení pohledávky z jiného typu úvěru, pak nepůjde o pohledávku z fondového úvěru, a tedy nepůjde ani o nabytí pohledávky z fondového úvěru (půjde o nabytí jiného typu pohledávky).

V § 9 ZISIF se provádí změny obdobné jako v § 8 ZISIF, nicméně s tím rozdílem, že nesamosprávným investičním fondům s právní osobností nebude dovoleno poskytovat spotřebitelské úvěry.

V § 11 odst. 1 ZISIF se doplňují 4 nové činnosti (viz výše), které může investiční společnost vykonávat na základě povolení k činnosti investiční společnosti (v rozsahu tohoto povolení, který je variabilní). Tím není dotčena možnost investiční společnosti vykonávat jinou podnikatelskou činnost podle § 11 odst. 5 a § 508 ZISIF. Touto novelou se pouze mírně upravuje situace, kdy investiční společnost poskytuje služby srovnatelné s investičními službami, tj. služby podle § 11 odst. 1 písm. c) až f) ZISIF. Viz k tomu třeba zrušení § 507 ZISIF a související změny v § 479 odst. 1 písm. j), § 481 odst. 1 písm. j), § 500 odst. 2 a § 532 odst. 1 ZISIF. Současně se zavádí poznámka pod čarou č. 25, která obsahuje odkaz na nařízení o benchmarcích.

V § 11 odst. 2 ZISIF se s ohledem na změny v článku 6 směrnice UCITS a v článku 6 AIFMD ruší povinnost mít oprávnění k individuálnímu *portfolio managementu* jako předpoklad pro výkon jiných činností srovnatelných s investičními službami. Namísto toho se upřesňuje, že investiční společnost nesmí být administrátorem benchmarků ve vztahu k fondům, které obhospodařuje. Závěrem se upřesňuje, že osoba ze zemí mimo EU nemůže provádět činnosti, které jsou v sektorových předpisech vyhrazeny subjektům z EU. Z tohoto hlediska nelze AIFMD a směrnici UCITS vnímat jako *lex specialis*, který tento princip prolamuje, protože z ničeho nelze dovodit, že toto mělo být záměrem nové úpravy.

V § 11 odst. 4 ZISIF se reflektují změny v článku 6 směrnice UCITS, kdy se například ruší zákaz přijímat a předávat pokyny, čímž se odstraňuje neodůvodněný rozdíl mezi směrnicí UCITS a AIFMD.

V § 11 odst. 5 ZISIF se reaguje na změny v článku 6 směrnice UCITS a v článku 6 AIFMD,

kdy například AIFMD uvádí toto: „*jakýkoli jiný úkol nebo činnost, které správce již vykonává ve vztahu k alternativnímu investičnímu fondu, který spravuje v souladu s tímto článkem, nebo ve vztahu ke službám, které poskytuje v souladu s tímto odstavcem, za podmínky, že každý potenciální střet zájmů vyplývající z výkonu tohoto úkolu nebo činnosti vůči jiným stranám je náležitě řešen*“ (ve směrnici UCITS je text téměř totožný). Toto v zásadě odpovídá již dnešní české právní úpravě v § 11 odst. 5 a § 508 ZISIF, nicméně v zájmu úplnosti transpozice se doplňuje požadavek na řízení střetů zájmů.

K bodu 15 [§ 13 odst. 1 písm. c)]:

Vyjasňuje se okamžik, kdy vzniká podnikatelské oprávnění, a to nikoli na zápis statutárního orgánu do obchodního rejstříku, ale na vznik funkce statutárního orgánu. Obdobná změna se provádí v § 43 ZISIF, kde se navíc nově zohledňuje i existence smlouvy o administraci.

K bodu 16 (§ 15a odst. 2):

S ohledem na snahu o snížení administrativní zátěže se navrhuje zrušit oznamovací povinnosti osob podle § 15 ZISIF, které neplynou z práva EU. Kromě § 15a ZISIF se v této souvislosti mění i § 477 a § 616 odst. 4 ZISIF.

K bodu 17 (poznámka pod čarou číslo 6):

Jako legislativně-technická oprava se aktualizuje odkaz v poznámce pod čarou číslo 6. Protože první výskyt odkazu na tuto poznámku pod čarou je v § 17 ZISIF, navrhuje se tuto změnu provést před vložením nového § 20b ZISIF.

K bodu 18 (nový § 20b):

Upravují se požadavky na řídicí a kontrolní systém podle článku 15 odst. 3 AIFMD ve vztahu k nabývání pohledávek z fondových úvěrů (*loan origination*) – viz definici pohledávky z fondového úvěru v § 8 odst. 6 ZISIF. Původně se zvažovalo, že úprava nabývání pohledávek z fondových úvěrů investičními fondy bude upravena v nařízení vlády č. 243/2013 Sb., o investování investičních fondů a o technikách k jejich obhospodařování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NVIT“), nicméně se jako problematická ukázala působnost AIFMD versus působnost NVIT. AIFMD totiž není produktovou regulací a reguluje fondy skrze jejich správce (tj. je regulací správců/obhospodařovatelů). Oproti tomu NVIT se vztahuje pouze na české investiční fondy a nemá přeshraniční působnost. Pokud by tedy transpozice byla provedena v NVIT, pak by mohlo dojít ke konfliktu se zahraničním právem, kdy by zahraniční úprava regulovala správce, zatímco česká právní úprava by v téže situaci upravovala fond. Do té míry, do jaké by se jednalo o harmonizovanou právní úpravu, by problém nastat neměl, nicméně pokud by šlo o národní diskrece či goldplating, mohlo by dojít ke konfliktu. Zároveň by hrozila i opačná situace, kdy by transpozice AIFMD byla vztažena jen na české investiční fondy, nicméně pokud by český správce obhospodařoval zahraniční fond, mohlo by toto zůstat bez regulace (pokud bude zahraniční úprava vycházet ze stejného principu, tj. z regulace správce, nikoli fondu). Z těchto důvodů bylo usouzeno, že je nutno provést transpozici přímo v zákoně.

Podle odstavce 1 platí, že obhospodařovatel podle AIFMD, který obhospodařuje fond, který se zabývá nabýváním pohledávek z fondových úvěrů (*AIFs that engage in loan origination* – viz k tomu bod 16 preambule první větu AIFMD II), zavede, udržuje a uplatňuje zásady, postupy a procesy pro nabývání pohledávek z fondových úvěrů. AIFMD v článku 15 odst. 3 prvním pododstavci písm. d) rozlišuje mezi „*loan originating activities*“ a „*granting loans*“, nicméně v českém jazyce je obtížné toto od sebe odlišit a ani český překlad směrnice toto výrazněji neodlišuje („činnosti poskytování úvěrů“ versus „poskytování úvěrů“). Je současně otázkou, zda se má jednat o rozdílné pojmy, například v tom, že pojem „*granting loans*“ nezahrnuje nepřímé sjednávání úvěrů. Nicméně tomu by neodpovídala definice „*loan origination*“, která

říká v návěti toto: *“loan origination” or “originating a loan” means the granting of a loan: (i) directly (...); or (ii) indirectly (...)*. Pro účely transpozice tedy vycházíme z předpokladu, že jde o synonyma.

Podle odstavce 2 pak obhospodařovatel podle AIFMD, který obhospodařuje fond, který se zabývá nabýváním pohledávek z fondových úvěrů, včetně případů, kdy je na tento fond pohledávka z fondového úvěru postoupena (*including when they gain exposure to loans through third parties*), zavede, udržuje a uplatňuje zásady, postupy a procesy pro posuzování úvěrového rizika a pro správu a sledování úvěrového portfolia. Česká transpozice o postoupení mlčí, protože buď jde o pohledávku z fondového úvěru a pak je možnost postoupení (v určitých případech) pokryta přímo v definici, anebo jde o jinou pohledávku, a pak nejde o pohledávku z fondového úvěru. Tyto zásady, postupy a procesy udržuje aktuální a účinné a pravidelně je přezkoumává, alespoň jednou ročně.

Podle odstavce 3 výše uvedené neplatí pro pohledávky z akcionářských úvěrů [viz definici v odstavci 4 písm. a)], nepřesahuje-li jmenovitá hodnota pohledávek z akcionářských úvěrů souhrnně 150 % kapitálu dotčeného fondu [viz definici v odstavci 4 písm. b)].

Odstavec 4 obsahuje dvě definice pro účely odstavce 3, kdy se podle článku 4 odst. 1 písm. a) a as) AIFMD vymezují pojmy „**pohledávka z akcionářského úvěru**“ (*shareholder loan*) a „**kapitál fondu**“ (*capital of the AIF*) – pozor, neplést s pojmem „fondový kapitál“ (*net asset value*, NAV) podle § 16 odst. 5 druhé věty ZISIF. Kapitál fondu je definován i pro účely § 37f a 37g ZISIF. Pohledávka z akcionářského úvěru je podkategorií pohledávky z fondového úvěru.

K bodům 19 až 21 [§ 22 odst. 2 písm. d) bod 4, § 22 odst. 3 písm. h), § 22 odst. 5, § 49 odst. 3 písm. g), § 234 odst. 4 písm. b), § 253 odst. 2 a § 255 odst. 1 písm. b)]:

V celém ZISIF se sjednocuje terminologie tak, aby se nehovořilo o poplatcích (ve smyslu článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod: „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.“), ale o úplatách. Obdobná změna byla provedena i v ZPKT zákonem č. 204/2017 Sb. Na některých místech se mezi úplatou a poplatky rozlišuje, typicky nově v rámci sousloví „srážky, přírážky, úplaty nebo poplatky“, a to v situaci, kdy se může jednat o veřejnoprávní poplatky. Související změny jsou provedeny i v § 190, 211 a 220 ZISIF.

K bodu 22 (nový § 26a):

V souladu s článkem 13 odst. 1, 2 a 4 směrnice UCITS a článkem 20 odst. 1 až 6 AIFMD se upravuje, že pravidla pro outsourcing (a pro sub-delegaci) se použijí i ve vztahu k jiným službám podle § 11 ZISIF, než je obhospodařování a administrace. Protože tyto služby jsou primárně vázány na obhospodařovatele (investiční společnosti), jedná se o outsourcing obhospodařovatele, nikoli administrátora.

K bodu 23 (§ 30 odst. 2):

Jedná se o legislativně-technickou změnu, kterou se reaguje na změnu provedenou v § 30 odst. 1 ZISIF CMU novelou. Alternativně bylo zvažováno vypuštění odstavce 2 pro duplicitu s odstavcem 1, nicméně to by znamenalo revizi odkazů na § 30 ZISIF a ve výsledku více novelizačních bodů, proto byla zvolena varianta úpravy odstavce 2 tak, aby byl v souladu s odstavcem 1. Věcně se nicméně nejedná o změnu, kdy článek 13 odst. 3 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o omezitelných požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 říká toto: „*Investiční podnik, který neprovozuje činnost po dobu jednoho roku ode dne, kdy začal poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti, použije k výpočtu uvedenému v odstavci 1 předpokládané fixní režijní náklady obsažené*

v prognózách pro prvních 12 měsíců obchodování, jak je předložil spolu s žádostí o povolení. “.

K bodu 24 (nové hlavy VI a VII, tj. § 37a až 37j, nová poznámka pod čarou č. 26):

Upravují se nástroje pro řízení likvidity (§ 37a a 37b ZISIF) a nabývání pohledávek z fondových úvěrů (§ 37c až 37j ZISIF). Nástroje pro řízení likvidity jsou společné pro AIFMD i pro směrnici UCITS, zatímco nabývání pohledávek z fondových úvěrů se týká jen AIFMD.

K § 37a: Definují se základní pojmy pro nástroje pro řízení likvidity (*liquidity management tools, LMTs*). V odstavci 1 písm. a) se definuje „**obhospodařovatel otevřeného fondu**“, kterým se vymezuje působnost této úpravy a jedná se svým způsobem o legislativní zkratku. Kromě toho, co zahrnuje je důležité i to, co nezahrnuje. Typicky nezahrnuje obhospodařovatele, na které se nevztahuje ani směrnice UCITS, ani AIFMD, protože taková úprava by šla nad rámec požadavků práva EU (jde o tzv. podlimitní správce, kteří nejsou oprávněni přesáhnout rozhodný limit – v kontextu českého práva půjde vždy o fondy kvalifikovaných investorů). Zatímco u standardních fondů směrnice UCITS předpokládá, že budou vždy z principu otevřené, tak u alternativních investičních fondů podle AIFMD je umožněno i to, aby byly uzavřené a pak by se na ně tato úprava rovněž neměla vztahovat (opět v České republice půjde téměř výhradně o fondy kvalifikovaných investorů). Ohledně povinností obhospodařovatele otevřeného fondu viz § 37b a 465 ZISIF. V odstavci 1 písm. b) jsou souhrnně vyjmenovány **nástroje pro řízení likvidity** ve stejném pořadí, v jakém jsou uvedeny v příloze IIa směrnice UCITS a v příloze V AIFMD. V odstavci 1 písm. c) až k) jsou jednotlivé nástroje pro řízení likvidity definovány v souladu s evropskou předlohou. Při výkladu terminologie je třeba přihlížet i k eurokonformnímu výkladu (tj. ke směrnici), a to včetně chystaných prováděcích předpisů k oběma směrnici (viz odstavec 2). Připravují se také obecné pokyny orgánu ESMA pro výběr a kalibraci nástrojů pro řízení likvidity. Je totiž třeba brát v potaz, že české právo bude nutno aplikovat i na zahraniční investiční fondy, pokud je obhospodařuje obhospodařovatel na základě povolení uděleného ČNB. V tomto kontextu je vhodné si uvědomit, že článek 34 nařízení o fondech peněžního trhu již od roku 2017 zná a používá „poplatky za likviditu v případě odkoupení“ (*liquidity fees on redemptions*), kontrolu odkupování (*redemption gates*) a pozastavení odkupů (*suspension of redemptions*) pro fondy CNAV investující do veřejného dluhu (fond peněžního trhu s konstantní čistou hodnotou aktiv investujícím do veřejného dluhu) a pro fondy LVNAV (fond peněžního trhu s nízkou volatilitou čisté hodnoty aktiv).

K § 37b: Obhospodařovatel otevřeného fondu musí podle odstavce 1 zvolit alespoň 2 nástroje pro řízení likvidity podle § 37a odst. 1 písm. b) bodů 2 až 8 (nevolí tedy ty podle bodů 1 a 9, ty mají zvláštní režim) – současně nesmí zvolit jen ty uvedené v bodech 5 a 6. Tuto volbu uvede ve statutu investičního fondu nebo ve srovnatelném dokumentu zahraničního investičního fondu. Pokud jde o fond peněžního trhu, postačí zvolení jednoho nástroje. Podle odstavce 2 v rámci řídicího a kontrolního systému zavede zásady a postupy pro aktivaci a deaktivaci zvolených nástrojů. Odstavec 3 upravuje postup použití nástrojů pro řízení likvidity, a to nejen těch, které jsou uvedeny ve statutu (u těch postupuje podle odstavců 2, 5 a 6). Pozastavení vydávání a odkupování upravuje odstavec 4, přičemž ve vztahu k českým investičním fondům se použije i stávající právní úprava v § 134 až 141 ZISIF, na kterou odkazují i § 76, 163, 458, 556 a 600 ZISIF, která se pouze terminologicky upravuje tak, aby vždy došlo k současnému pozastavení vydávání i odkupování. K související změně dochází i v § 255 a 539 ZISIF. Ustanovení § 673 ZISIF se již nemění, protože se nepoužije (jde o přechodné ustanovení, které již bylo konzumováno). Odstavce 5 a 6 upravují zvláštní podmínky pro nepeněžitý odkup podle § 37a odst. 1 písm. b) bod 8 ZISIF čili pokud si obhospodařovatel tento nástroj ve statutu nezvolí, nemusí k nim přihlížet. Tento nástroj lze aplikovat jen ve vztahu k profesionálním zákazníkům. Měl by odpovídat poměrnému podílu majetku, ledaže jde o ETF anebo jde o fond

nabízený výhradně profesionálním zákazníkům.

§ 465: Na základě odstavce 1 oznámí obhospodařovatel otevřeného fondu ČNB výběr nástroje podle § 37b odst. 1 ZISIF a zásady a postupy podle § 37b odst. 2 ZISIF. Podle odstavce 2 oznámí obhospodařovatel ČNB aktivaci a deaktivaci pozastavení vydávání a odkupování. Podle odstavce 3 oznámí obhospodařovatel ČNB, pokud aktivuje nebo deaktivuje nástroj neobvyklým způsobem (tj. způsobem, který není součástí běžné činnosti podle statutu). Hodlá-li obhospodařovatel aktivovat oddělení majetku, oznámí to ČNB podle odstavce 4 předem.

§ 37c: Podle odstavce 1 musí být fond poskytující úvěry (viz odstavec 5) otevřeným fondem. Uzavřeným fondem může být jen tehdy, splní-li podmínky podle odstavce 2. Podmínky podle odstavce 2 upřesní nařízení Evropské komise, které bude vydáno k provedení článku 16 AIFMD (viz odstavec 3). Podle odstavce 4 platí, že požadavkem na otevřenost fondu nejsou dotčeny požadavky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. 4. 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu, v platném znění (dále jen „**nařízení EuVECA**“), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. 4. 2013 o evropských fondech sociálního podnikání, v platném znění (dále jen „**nařízení EuSEF**“) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. 4. 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic, v platném znění (dále jen „**nařízení ELTIF**“). Odstavec 5 pak obsahuje definici „**fondů poskytujících úvěry**“ (*loan-originating AIF*), nicméně tato definice se uplatní jen pro účely § 37c a 37d ZISIF. Jde o fond, který investuje především (*mainly*) do pohledávek z fondových úvěrů nebo u nějž nabyté pohledávky z fondových úvěrů přesahují 50 % fondového kapitálu (*net asset value*, NAV). Bohužel AIFMD není v tomto ohledu zcela konzistentní a používá i jiná slovní spojení, například „*AIFs that engage in loan origination*“ v článku 15 odst. 3 a 4h AIFMD, „*where an AIF it manages originates loans*“ v článku 15 odst. 4a AIFMD, „*(t)he AIFM shall ensure that an AIF it manages does not grant loans*“ v článku 15 odst. 4e AIFMD, „*(w)here an AIF originates loans*“ v článku 15 odst. 4f AIFMD, „*AIFs that originate loans*“ v článku 15 odst. 4g, „*where the whole or part of the investment strategy of those AIFs is to originate loans (...)*“ v článku 15 odst. 4h AIFMD či dokonce bez jakéhokoli upřesnění v článku 15 odst. 4i AIFMD „*An AIFM shall ensure that the AIF it manages retains 5 % of the notional value of each loan it has originated and subsequently transferred to third parties.*“. Přechodná ustanovení v článku 61 odst. 6 AIFMD používají důsledně pojem „*AIFs that originate loans*“. Pokud bychom byli opravdu důslední (a pojem „*loan originating AIF*“ brali jako synonymum, navzdory chybějící pomlčce), tak se na „*loan-originating AIFs*“ vztahují jen články 15 odst. 4b AIFMD ohledně limitu na pákový efekt (§ 37g ZISIF) a článek 16 odst. 2a AIFMD ohledně otevřenosti/uzavřenosti takového fondu (§ 37c ZISIF). Zejména v anglickém jazyce působí tato nedůslednost zvláště a není tak zcela zřejmé, zda jde o nedůslednost záměrnou (a některá ustanovení mají mít působnost širší) či zda mají být všechny výše uvedené pojmy vykládány jako synonyma. Český zákon volí cestu spíše doslovné transpozice s tím, že bude-li v budoucnu přijat jednotný evropský výklad, uplatní se eurokonformním výkladem i na české právo. Body preambule AIFMD II dávají v tomto ohledu vodítko pouze ve vztahu k § 20b odst. 1 ZISIF – viz bod 16 preambule AIFMD II první větu: „*Na podporu profesionální správy alternativních investičních fondů a ke zmírnění rizik pro finanční stabilitu by měli správci alternativních investičních fondů, které se zabývají poskytováním úvěrů, bez ohledu na to, zda tyto alternativní investiční fondy splňují definici alternativních investičních fondů poskytujících úvěry, mít účinné zásady, postupy a procesy pro poskytování úvěrů.*“ (v AJ: *AIFs that engage in loan origination, regardless of whether those AIFs meet the definition of loan-originating AIFs*). Obdobně v bodě 20 preambule AIFMD II druhá věta toto vyjasňuje ve vztahu k § 37k ZISIF: „*Z téhož důvodu by správci měli mít zakázáno spravovat alternativní investiční fond, který poskytuje úvěry výhradně za účelem jejich prodeje třetím stranám (strategie „originate-to-distribute“), bez ohledu na to, zda tento*

alternativní investiční fond splňuje definici alternativního investičního fondu poskytujícího úvěr“ [V AJ: an AIF that originates loans (...), regardless of whether that AIF meets the definition of a loan-originating AIF]. V bodě 23 preambule AIFMD II zmiňuje čtvrtá věta „pravidla vztahující se na poskytování úvěrů a na alternativní investiční fondy poskytující úvěry“ (v AJ: the rules applicable to loan origination and to loan-originating AIFs), čili tyto 2 situace rozlišuje.

§ 37d: Podle odstavce 1 platí, že pokud fond nabývá pohledávky z fondových úvěrů, může mít expozici vůči jednomu dlužníkovi maximálně 20 % kapitálu fondu, je-li dlužníkem některé ze zde vyjmenovaných finančních institucí. Omezením podle odstavce 1 není (podle odstavce 2) dotčena úprava v nařízení EuVECA, nařízení EuSEF a nařízení ELTIF. Odstavec 3 pak upřesňuje, že limit podle odstavce 1 platí od data uvedeného ve statutu (nicméně toto datum nesmí být pozdější než 2 roky od zahájení úpisu fondu). Limit také přestane platit, pokud je zahájen prodej majetku fondu za účelem zrušení fondu s likvidací. Limit podle odstavce 1 lze také pozastavit na dobu nezbytně nutnou, nikdy však ne na dobu delší než 1 rok (je to v zájmu investorů, protože došlo ke zvýšení nebo ke snížení kapitálu fondu). Den, od kterého limit platí, upřesňuje odstavec 4 tak, že se zohlední povaha majetku ve fondu. Odstavec 5 pak dává ČNB možnost toto datum prodloužit až o další rok z důvodů zvláštního zřetele hodných (a po předložení odůvodněného investičního plánu).

§ 37e: Fond poskytující úvěry (viz § 37c odst. 5 ZISIF) má stanoveny v odstavci 1 limity na využití pákového efektu. Pokud je otevřeným fondem, pak je to 175 %, pokud je uzavřeným pak 300 %. Odstavec 2 upřesňuje, že se postupuje podle článku 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. 12. 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**DA nařízení k AIFMD**“). Podle odstavce 3 platí, že pokud je půjčka poskytnutá fondu kryta povinností investovat do fondu, do limitu se nezapočítává. Odstavec 4 pak upřesňuje postup v případě překročení limitů (obhospodařovatel zjedná nápravu). Pokud fond nabývá pouze pohledávky z akcionářských úvěrů, limity na pákový efekt pro něj pak podle odstavce 5 neplatí, pokud tyto úvěry nepřesahují 150 % kapitálu tohoto fondu (viz obdobné ustanovení v § 20b odst. 3 ZISIF). Nicméně ČNB má možnost uplatnit své pravomoci ve vztahu k pákovému efektu podle § 548 ZISIF.

§ 37f: Toto ustanovení brání nabývat pohledávky z fondových úvěrů vůči některým osobám, které jsou ve střetu zájmů. Typicky jde o obhospodařovatele (a jeho personál), depozitáře a osoby jím pověřené, administrátora (a jeho personál), osobu pověřenou obhospodařovatelem (a personál této osoby) a osobu v rámci koncernu obhospodařovatele (ledaže jde o finanční instituci, která neposkytuje peněžní prostředky zde uvedeným osobám).

§ 37g: V odstavci 1 se stanovuje, že výnosy musí být vždy připsány zpět do fondu, nicméně je možno odečíst si z nich přípustné náklady. Podle odstavce 2 musí být přípustné náklady zpřístupněny investorům.

§ 37h: Podle odstavce 1 platí, že je možné spravovat spotřebitelské úvěry, i když je nemůže investiční fond poskytovat (tj. typicky na něj budou postoupeny). Odstavec 2 pak specifikuje přeshraniční situaci, která by měla platit reciprocně i v jiných členských státech EU. Pokud totiž některý z nich využije diskreci a zakáže investičním fondům poskytovat spotřebitelské úvěry na svém území, nesmí bránit tomu, aby u něj byly nabízeny fondy, které poskytují spotřebitelské úvěry v jiných členských státech.

§ 37i: Toto ustanovení zakazuje existenci fondů s modelem „*originate-to-distribute*“, což je dále pojištěno ještě v § 37l ZISIF, kde je upravena „*skin-in-the-game*“. Viz k tomu bod 20 preambule AIFMD II: „*Aby se zabránilo morálnímu hazardu a zachovala celková úvěrová*

kvalita úvěrů poskytovaných alternativními investičními fondy, měly by se na tyto úvěry při převodu na třetí osoby vztahovat požadavky na ponechání si rizika. Z téhož důvodu by správci měli mít zakázáno spravovat alternativní investiční fond, který poskytuje úvěry výhradně za účelem jejich prodeje třetím stranám (strategie „originate-to-distribute“), bez ohledu na to, zda tento alternativní investiční fond splňuje definici alternativního investičního fondu poskytujícího úvěr. (...) Správce by měl na žádost příslušných orgánů svého domovského členského státu odůvodnit své rozhodnutí využít této odchylky od požadavků na ponechání si rizika a měl by být povinen průběžně dodržovat zastřešující zásadu zákazu strategií „originate-to-distribute“.

§ 37j: Podle odstavce 1 si musí fond ponechat 5 % z každé převáděné pohledávky z fondového úvěru, a to (podle odstavce 2) po dobu nejméně 8 let, případně do splatnosti. Odstavec 3 pak upravuje výjimky, například rušení fondu s likvidací. Také v případě mezinárodních sankcí podle článku 215 SFEU (pozastavení, omezení nebo úplné přerušování hospodářských a finančních vztahů s jednou nebo více třetími zeměmi, resp. omezující opatření vůči fyzickým nebo právnickým osobám a skupinám nebo nestátním subjektům). Anebo pokud je to v nejlepším zájmu investorů. Případně došlo ke zvýšení rizika a postupník je o tom informován. Podle odstavce 4 musí obhospodařovatel prokázat ČNB na její žádost splnění podmínek pro uplatnění některé z výjimek. Bod 20 preambule AIFMD II k tomu mimo jiné uvádí toto: „*Úvěry by měly být poskytovány výhradně za účelem investování kapitálu nabytého alternativním investičním fondem v souladu s jeho investiční strategií a regulačními omezeními. Správce by však měl mít možnost provádět tuto investiční strategii v nejlepším zájmu investorů alternativního investičního fondu. To znamená, že je nezbytné umožnit odchylky od pravidel o ponechání si rizika v případech, kdy ponechání si části úvěru není slučitelné s prováděním investiční strategie alternativního investičního fondu nebo s regulačními požadavky, včetně požadavků na produkt, uloženými alternativnímu investičnímu fondu a jeho správcem. K těmto případům patří situace, kdy by ponechání si části úvěru vedlo k tomu, že by alternativní investiční fond přesáhl své investiční nebo diverzifikační limity nebo porušil regulační požadavky, jako jsou omezující opatření přijatá podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), nebo kdy alternativní investiční fond vstupuje do likvidace, nebo kdy se změnila situace dlužníka, jako v případě fúze nebo selhání dlužníka, pokud investiční strategie alternativního investičního fondu nezahrnuje správu klasifikovaných aktiv, nebo kdy dojde ke změně alokace aktiv alternativního investičního fondu, což má za následek, že alternativní investiční fond již nesleduje expozici vůči konkrétnímu odvětví nebo konkrétní kategorii aktiv.*“.

K bodu 25 [§ 43 odst. 1 písm. c)]:

Vyjasňuje se okamžik, kdy vzniká podnikatelské oprávnění, a to nikoli na zápis statutárního orgánu do obchodního rejstříku, ale na vznik funkce statutárního orgánu, resp. účinnost smlouvy o administraci. Obdobná změna se provádí v § 13 ZISIF.

K bodu 26 (§ 50 nový odstavec 2):

V souladu s článkem 13 odst. 3 směrnice UCITS a článkem 20 odst. 6a AIFMD se upravuje, že pravidla pro outsourcing (a pro sub-delegaci) se nepoužijí ve vztahu k nabízení investičních fondů, pokud tuto činnost provádí osoba, která k tomu má podnikatelské oprávnění.

K bodu 27 (§ 66b):

V souladu s článkem 20 odst. 16 AIFMD se upravuje, že informace předává depozitář i přímo zahraničním orgánům dohledu, zatímco nyní měla povinnost tyto informace předávat ČNB. Protože AIFMD reguluje obhospodařovatele a nikoli fondy, nemá smysl hovořit o orgánu dohledu fondu, protože ten by měl být shodný s orgánem dohledu obhospodařovatele.

K bodu 28 (poznámka pod čarou číslo 8):

Jako legislativně-technická oprava se aktualizuje odkaz v poznámce pod čarou číslo 8. Protože první výskyt odkazu na tuto poznámku pod čarou je v § 69 odst. 2 ZISIF, navrhuje se tuto změnu provést před doplněním nových odstavců 3 až 5 do § 69 ZISIF.

K bodu 29 (§ 69 nové odstavce 3 až 5):

V souladu s článkem 21 odst. 5a AIFMD se využívá diskrece členského státu a umožňuje se, aby zahraniční banka z EU bez pobočky v ČR mohla být depozitářem speciálního fondu nebo fondu kvalifikovaných investorů (viz § 83 odst. 1 větu třetí ZISIF), pokud s tím bude souhlasit ČNB. Pro podlimitní fondy kvalifikovaných investorů toto není umožněno (viz § 83 odst. 1 čtvrtou větu ZISIF). Obhospodařovatel musí ČNB prokázat, že nabídka služeb depozitářů v ČR není schopna pokrýt potřeby dotčeného fondu s ohledem na jeho investiční strategii (tj. jde o exotickou investiční strategii, například vysokofrekvenční obchodování či exotická aktiva). ČNB z vlastní iniciativy pak ověřuje, že majetek obhospodařovaný podle AIFMD v ČR nepřesahuje 50 mld. €. Související změny se provádí v § 83, 532, 581, 585 a v § 591 ZISIF.

K bodu 30 [§ 73 odst. 1 písm. f)]:

Ruší se dosavadní dichotomie kontroly depozitářem, kdy některé pokyny musel depozitář kontrolovat *ex ante* a jiné mohl kontrolovat až *ex post*. Nově se respektuje, že za pokyny nese primární odpovědnost obhospodařovatel a depozitář provádí vždy kontrolu až *ex post*.

K bodu 31 (§ 77 nové odstavce 4 a 5 a nové poznámky pod čarou č. 27 a 28):

V souladu s článkem 22a odst. 1 písm. c) a článkem 22a odst. 4 druhou větou směrnice UCITS a článkem 22 odst. 11 druhým pododstavcem písm. c) a článkem 21 odst. 11 pátým pododstavcem druhou větou AIFMD se upravují podmínky, za kterých může depozitář pověřit centrálního depozitáře. Pokud je centrální depozitář centrálním depozitářem emitenta, pak se toto nepovažuje za pověření (outsourcing). Nicméně pokud je centrálním depozitářem investora, pak se na to nahlíží jako na pověření a musí být splněna pravidla pro pověření, zejména s patřičnou dovedností, péčí a opatrností rovněž provádí pravidelné kontroly a průběžné sledování třetí osoby, kterou pověřil plněním některých svých úkolů, a jednání této třetí osoby v souvislosti s úkoly, kterými byla pověřena (nemusí však jednat s patřičnou dovedností, péčí a opatrností při výběru a pověření tohoto centrálního depozitáře). Podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/392 ze dne 11. 11. 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, pokud jde o regulační technické normy v oblasti povolování, dohledu a provozních požadavků kladených na centrální

depozitáře cenných papírů platí, že

- „centrálním depozitářem emitenta“ se rozumí centrální depozitář cenných papírů, který poskytuje základní služby uvedené v bodě 1 nebo 2 oddílu A přílohy nařízení (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 v souvislosti s emisí cenných papírů a
- „centrálním depozitářem investora“ se rozumí centrální depozitář cenných papírů, který je buď účastníkem vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem, anebo který využívá třetí strany či prostředníka, který je účastníkem vypořádacího systému, jež provozuje jiný centrální depozitář, v souvislosti s emisí cenných papírů.

K bodu 32 (§ 83 odst. 1 věta druhá):

Upřesňuje se, že pokud obhospodařovatel fondu podle nařízení EuVECA nebo nařízení EuSEF překročí rozhodný limit (anebo se dobrovolně podřídí režimu AIFMD), nemůže již využívat výjimku spočívající v tom, že jím obhospodařované fondy EuVECA/EuSEF nemusí mít depozitáře.

K bodu 33 (§ 83 odst. 1 věta čtvrtá):

Staví se najisto, že podlimitní fondy kvalifikovaných investorů nemohou mít za depozitáře zahraniční banku z EU bez pobočky v ČR, tj. ČNB nemůže vydat rozhodnutí podle § 69 odst. 3 ZISIF. Související změny se provádí v § 532, 581, 585 a v § 591 ZISIF.

K bodům 34 a 35 [nadpis nad § 134, § 134 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 134 odst. 2, § 134 odst. 3 písm. b), d), e) a f), § 135, § 136, § 137 odst. 2, § 138, § 139 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 139 odst. 1 písm. a) bodě 2, § 139 odst. 2, § 140 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 140 odst. 1 písm. b), § 141 úvodní části ustanovení, § 141, § 163 odst. 3, § 255 odst. 1 písm. q), nadpis § 458, § 458, nadpis dílu 14 hlavy II části čtrnácté, § 556 odst. 1 a 2, § 600 odst. 5 písm. c)]

Jde o změnu související s novou právní úpravou nástrojů pro řízení likvidity, kdy jeden z nástrojů se jmenuje „pozastavení vydávání a odkupování“ [viz § 37a odst. 1 písm. b) bod 1 a písm. c), § 37b odst. 3 písm. c) a odst. 4, § 465 odst. 2 a § 539 písm. o) ZISIF], zatímco stávající právní úprava počítá s „pozastavením vydávání nebo odkupování“. Aby bylo zřejmé, že vždy dochází k pozastavení obou procesů, nahrazuje se spojka „nebo“ spojkou „a“, nicméně pokud je v daném ustanovení více slov „nebo“, tak se nahrazuje sousloví „vydávání nebo“ slovy „vydávání a“.

K bodu 36 (§ 188 nové odstavce 5 a 6):

V návaznosti na článek 14 odst. 2a směrnice UCITS a článek 14 odst. 2a AIFMD se stanovuje, že řídicí a kontrolní systém musí řídit i střety zájmů ve vztahu k promotérovi (dosud právo EU promotéra nijak neupravovalo). O přijatých opatřeních pak musí obhospodařovatel informovat ČNB, zejména jakým způsobem zjišťuje, řeší, sleduje a oznamuje (*identifies, manages, monitors and discloses*) tento střet zájmů, nelze-li mu zabránit. Související přestupek se doplňuje do § 599 odst. 1 písm. q) [dnešní písmeno p)].

K bodu 37 (§ 190 odst. 2)

V celém ZISIF se sjednocuje terminologie tak, aby se nehovořilo o poplatcích (ve smyslu článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod: „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.“), ale o úplatách. Obdobná změna byla provedena i v ZPKT zákonem č. 204/2017 Sb. Na některých místech se mezi úplatou a poplatky rozlišuje, typicky nově v rámci sousloví

„srážky, přírážky, úplaty nebo poplatky“, a to v situaci, kdy se může jednat o veřejnoprávní poplatky. Související změny jsou provedeny i v § 22, 49, 211, 220, 234, 253 a 255 ZISIF.

K bodům 38 a 39 [§ 193 odst. 3 písm. b) body 1 a 2]

Jde o legislativně-technické upřesnění stávajícího textu, kdy se počítá aktuální hodnota podílového listu nebo investiční akcie, nikoli aktuální hodnota fondového kapitálu (fondový kapitál je jen základnou – viz § 190 odst. 2 a § 191 odst. 1 první větu ZISIF). Proto i odchylka by měla být počítána na ceně podílového listu, investiční akcie či jiného podílu a nikoli na hodnotě fondového kapitálu. Při výkladu *ad absurdum* by tak totiž bylo možné tolerovat jakoukoli odchylku, protože 0,25-0,5 % hodnoty fondového kapitálu bude téměř vždy vyšší než hodnota jednoho podílu (ledaže by podílů bylo méně než 200, resp. 400, pak by toto neplatilo vždy). Takový výklad by ale byl ve zjevném rozporu se záměrem zákonodárce.

K bodu 40 (zrušení § 208)

Zrušuje se požadavek na minimální kapitál investičního fondu. Do budoucna se budeme spoléhat na úspory z rozsahu a ekonomickou výhodnost, kdy obhospodařování malých fondů je z principu věci nevýhodné, nicméně není nutné toto regulovat veřejnoprávní úpravou. Související změny jsou provedeny i v nadpisu nad § 280 až 282, 465, 550 a v § 552 ZISIF.

K bodům 41 a 42 (§ 211)

V celém ZISIF se sjednocuje terminologie tak, aby se nehovořilo o poplatcích (ve smyslu článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod: „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.“), ale o úplatách. Obdobná změna byla provedena i v ZPKT zákonem č. 204/2017 Sb. Na některých místech se mezi úplatou a poplatky rozlišuje, typicky nově v rámci sousloví „srážky, přírážky, úplaty nebo poplatky“, a to v situaci, kdy se může jednat o veřejnoprávní poplatky. Související změny jsou provedeny i v § 22, 49, 190, 220, 234, 253 a v § 255 ZISIF.

K bodu 43 [§ 220 odst. 1 písm. i)]

V celém ZISIF se sjednocuje terminologie tak, aby se nehovořilo o poplatcích (ve smyslu článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod: „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.“), ale o úplatách. Obdobná změna byla provedena i v ZPKT zákonem č. 204/2017 Sb. Na některých místech se mezi úplatou a poplatky rozlišuje, typicky nově v rámci sousloví „srážky, přírážky, úplaty nebo poplatky“, a to v situaci, kdy se může jednat o veřejnoprávní poplatky. Související změny jsou provedeny i v § 22, 49, 190, 211, 234, 253 a 255 ZISIF. Kromě této legislativně-technické změny se však navrhuje provést i změnu obdobnou změně v § 241 odst. 1 písm. l) ZISIF, tj. nově rozlišit, které náklady nese investor a které náklady nese fond.

K bodu 44 [§ 220 odst. 1 písm. m)]

V zájmu přehlednosti se doplňuje odkaz na volbu nástrojů pro řízení likvidity podle § 37b odst. 1 ZISIF, kdy je ale současně nutno konstatovat, že zatímco § 220 ZISIF (statut) se týká všech českých fondů (kolektivního investování), tak § 37b odst. 1 se týká všech fondů obhospodařovaných českým obhospodařovatelem (tedy i zahraničních investičních fondů). Související změna (opět ve vztahu k českým fondům) se provádí i v § 241 odst. 1 písm. k) ZISIF.

K bodu 45 (poznámka pod čarou číslo 11):

Jako legislativně-technická oprava se aktualizuje odkaz v poznámce pod čarou číslo 11. Protože první výskyt odkazu na tuto poznámku pod čarou je v § 225 ZISIF, navrhuje se tuto změnu

provést před změnou § 231 ZISIF.

K bodům 46 a 47 (§ 231):

Upřesňuje se, že sdělení klíčových informací nemusí vždy poskytnout administrátor, ale může jej poskytnout i distributor (viz článek 80 odst. 2 větu druhou směrnice UCITS: „*intermediaries selling or advising investors on potential investments in UCITS*“). Současně se ukládá povinnost tato sdělení distributorovi na jeho žádost poskytnout (viz článek 80 odst. 2 větu první směrnice UCITS: „*for each of the common funds it manages, a management company, which does not sell UCITS directly or through another natural or legal person who acts on its behalf and under its full and unconditional responsibility to investors provides key investor information to product manufacturers and intermediaries selling or advising investors on potential investments in such UCITS or in products offering exposure to such UCITS upon their request*“). Je také nutno brát v potaz, že tím nejsou nijak dotčeny povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. 11. 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou, v platném znění (dále jen „**nařízení PRIIPs**“), jejichž porušení je trestáno podle § 179 ZPKT. Viz k tomu též § 230 odst. 3 ZISIF, ze kterého plyne, že poskytnutím sdělení klíčových informací podle nařízení PRIIPs jsou splněny podmínky pro poskytnutí sdělení klíčových informací podle ZISIF, tak obráceně toto neplatí (tj. nestačí pouhé poskytnutí sdělení klíčových informací podle ZISIF, snad jen s výjimkou standardních fondů, které jsou nabízeny jen profesionálním zákazníkům, což je ale spíše jen teoretický koncept). Podle článků 13 a 14 nařízení PRIIPs platí, že sdělení klíčových informací poskytuje retailovým zákazníkům „osoba, která poskytuje poradenství o produktu s investiční složkou nebo takový produkt prodává“.

K bodům 48 až 50 (§ 234, nadpis § 267, § 267)

Navrhuje se zrušit právní úpravu výboru odborníků pro účely oceňování nemovitostí, která je upravena zejména v § 268 až 271 ZISIF. Nicméně v návaznosti na to je potřeba odstranit i jiné výskyty tohoto pojmu a provést další související úpravy (např. opravu odkazu v § 238 odst. 2 ZISIF). Související změny se provádí i v § 266, 469, 546, 601, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodu 51 (§ 238 odst. 1)

Jde o legislativně-technickou opravu. Opravuje se chybný odkaz, kdy nemělo být cílem, aby pololetní zpráva obsahovala informace o financování udržitelnosti a přečíslování písmen v § 234 odst. 1 ZISIF nebylo řádně promítnuto do § 238 odst. 1 ZISIF.

K bodu 52 (§ 238 odst. 2)

Jde o legislativně-technickou opravu. S ohledem na vypuštění písmene k) a následné přečíslování písmen v § 234 odst. 3 ZISIF se upravuje i související odkaz, aby nedošlo k věcné změně. Jde o změny v návaznosti na návrh zrušit právní úpravu výboru odborníků pro účely oceňování nemovitostí, která je upravena zejména v § 268 až 271 ZISIF. Související změny se provádí i v § 234, 266, nadpisu § 267, § 267, 469, 546, 601, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodu 53 [§ 241 odst. 1 písm. g)]

V návaznosti na změnu písmene a) v článku 23 odst. 1 AIFMD se doplňuje požadavek na identifikaci fondu (*the name of the AIF*).

K bodu 54 [§ 241 odst. 1 písm. k)]

V návaznosti na změnu písmene h) v článku 23 odst. 1 AIFMD se doplňuje požadavek na informování o nástrojích pro řízení likvidity [*and of the possibility of, and conditions for, using*

liquidity management tools selected in accordance with Article 16(2b)].

K bodům 55 a 56 [§ 241 odst. 1 písm. l)]

V celém ZISIF se sjednocuje terminologie tak, aby se nehovořilo o poplatcích (ve smyslu článku 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod: „Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.“), ale o úplatách. Obdobná změna byla provedena i v ZPKT zákonem č. 204/2017 Sb. Na některých místech se mezi úplatou a poplatky rozlišuje, typicky nově v rámci sousloví „srážky, přírážky, úplaty nebo poplatky“, a to v situaci, kdy se může jednat o veřejnoprávní poplatky. Související změny jsou provedeny i v § 22, 49, 190, 211, 220, 234, 253 a 255 ZISIF. Současně se v návaznosti na nové písmeno ia) v článku 23 odst. 1 AIFMD doplňuje požadavek na uvedení nákladů, které nese fond (tj. které nese investor nepřímo). Stávající písmeno i) v článku 23 odst. 1 AIFMD vyžaduje toto: „popis všech poplatků, výdajů a srážek, které přímo či nepřímo hradí investoři, a jejich maximální výše“. Nové písmeno ia) pak vyžaduje toto: „*a list of fees, charges and expenses that are borne by the AIFM in connection with the operation of the AIF and that are to be directly or indirectly allocated to the AIF*“.

K bodu 57 [§ 241 odst. 3 nová písmena b) až e)]

V návaznosti na doplnění nových písmen d) až f) v článku 23 odst. 4 AIFMD se doplňují nová písmena i do § 241 odst. 3 ZISIF. Jde o složení portfolia pohledávek z fondových úvěrů (*the composition of the originated loan portfolio*), každoročně (*on an annual basis*) údaje o nákladech nesených investorem (*all fees, charges and expenses that were directly or indirectly borne by investors*) a každoročně (*on an annual basis*) údaje o osobách z koncernu obhospodařovatele, včetně účelových společností (*any parent undertaking, subsidiary or special purpose entity utilised in relation to the AIF's investments by or on behalf of the AIFM*).

K bodům 58 a 59 (§ 266, § 268 až 271)

Navrhuje se zrušit právní úpravu výboru odborníků pro účely oceňování nemovitostí, která je upravena zejména v § 268 až 271 ZISIF. V návaznosti na to je potřeba odstranit i jiné výskyty tohoto pojmu a provést další související úpravy (např. opravu odkazu v § 238 odst. 2 ZISIF). Související změny se provádí v § 234, 238, nadpisu § 267, § 267, 469, 546, 601, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodům 60 a 61 (zrušení nadpisu na § 280, zrušení § 280 až 282)

Zrušuje se požadavek na minimální kapitál investičního fondu. Do budoucna se bude regulace spoléhat na úspory z rozsahu a ekonomickou výhodnost, kdy obhospodařování malých fondů je z principu věci nevýhodné, nicméně není nutné toto regulovat veřejnoprávní úpravou. Související změny jsou provedeny i v § 208, 465, 550 a v § 552 ZISIF.

K bodům 62 až 64 (§ 302 odst. 2, § 303 odst. 2 a 4, § 461 odst. 3)

Jde o legislativně-technické opravy odkazů, kterými se reaguje na to, že nařízení Komise 2024/910 s účinností od 14. 7. 2024 zrušilo články 1 až 5 nařízení Komise (EU) č. 584/2010 ze dne 1. července 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o formu a obsah standardního oznámení a osvědčení SKIPCP, využívání elektronické komunikace mezi příslušnými orgány pro účely oznamování a postupy pro ověřování na místě a šetření a výměnu informací mezi příslušnými orgány a úprava byla přesunuta do nařízení Komise 2024/910. Z povahy věci je zřejmé, že se subjekty mají řídit aktuální právní úpravou, která je přímo použitelná a nepřihlížet k právní úpravě, na kterou odkazuje zákon, avšak která již byla zrušena (resp. nahrazena novým předpisem). Pro přehlednost uživatelů je však vhodné tuto legislativně-technickou změnu odkazů provést. S touto změnou souvisí i změna poznámky pod čarou č. 2 a změny v § 599 odst. 1 písm. a), § 604 odst. 1 písm. a) a § 612 odst. 1 písm. t)

ZISIF, ačkoli tam jsou změny širší a týkají se více nově přijatých nařízení EU.

K bodu 65 (§ 310)

Jde o legislativně-technickou změnu, kterou se staví najisto, že obhospodařovatel, který není oprávněn přesáhnout rozhodný limit nemůže nikdy obhospodařovat zahraniční investiční fond srovnatelný se speciálním fondem, protože ČNB nikdy nebude moci vydat rozhodnutí o srovnatelnosti se speciálním fondem podle § 297 ZISIF, protože tomu brání § 297 odst. 1 a 2 ZISIF. Ustanovení § 310 ZISIF tak může být v tomto ohledu matoucí, a proto se navrhuje jen pro přehlednost zpřesnit.

K bodům 66 až 83 [§ 316 odst. 2 písm. b) a c) a nové písmeno d), § 318 odst. 2 písm. a) a b) a nové písmeno c), § 319 odst. 2 písm. b), § 320 odst. 2 písm. a), zrušení písmene b) a přečíslování písmene c), § 322 odst. 2 písm. a), § 322 odst. 4, § 324 odst. 2 písm. a) a c), § 325 odst. 2, 3 a 5, § 326, § 327 odst. 1 písm. a) bod 4, nové body 5 a 6 a přečíslování stávajících bodů 5 a 6, § 327 nový odstavce 3 a přečíslování stávajícího odstavce 3]

V článku 21 odst. 6 prvním pododstavci AIFMD se ve vztahu k depozitáři ze třetí země nahrazují písmena c) a d) a doplňuje se druhý pododstavec (viz § 327 ZISIF). Obdobné změny se provádí v článku 35 odst. 2 AIFMD, kde se nahrazují písmena b) a c) (viz § 320 až 322 ZISIF), v článku 36 odst. 1 AIFMD, kde se nahrazuje písmeno c) a vkládá písmeno d) (viz § 318 a 319 ZISIF), v článku 37 odst. 7 prvním pododstavci AIFMD, kde se nahrazují písmena e) a f) a doplňuje se druhý pododstavec (viz § 481 ZISIF), v článku 40 odst. 2 prvním pododstavci AIFMD, kde se nahrazují písmena b) a c) (§ 325 a 326 ZISIF) a v článku 42 odst. 1 prvním pododstavci AIFMD, kde se nahrazují písmena c) a d) (viz § 316 a 324 ZISIF).

Zjednodušeně řečeno se ve vztahu ke třetím zemím (zemím mimo EU) nově namísto seznamu nespolupracujících zemí a teritorií vypracovaném Finančním akčním výborem proti praní peněz Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (FATF OECD) využívá označení jako vysoce riziková třetí země podle čl. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. 7. 2016, kterým se směrnice (EU) 2015/849 Evropského parlamentu a Rady doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**nařízení Komise 2016/1675**“). V ZISIF se toto dotýká dnešního textu v § 316 odst. 2 písm. c), § 318 odst. 2 písm. b), § 324 odst. 2 písm. c) a § 481 odst. 1 písm. g), respektive nepřímo všech ustanovení, která na tato ustanovení odkazují, kdy na § 318 odst. 2 písm. b) odkazují tato ustanovení: § 319 odst. 2 písm. b), § 320 odst. 2 písm. a), § 321 odst. 2 písm. a), § 322 odst. 2 písm. a), § 322 odst. 4, § 324 odst. 2 písm. a), § 325 odst. 2, 3 (úvodní část ustanovení) a 5, § 326 a § 327 odst. 1 písm. a) bod 4.

Druhá změna spočívá v tom, že kromě uzavření dohody podle článku 26 Modelové daňové smlouvy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o příjmech a majetku (*OECD Model Tax Convention on Income and on Capital*) (dále jen „**Modelová smlouva OECD**“) se vyžaduje i to, aby třetí země nebyla uvedena v příloze I závěrů Rady pro hospodářské a finanční věci o revidovaném unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti – viz dokument C/2024/1804 z 26. 2. 2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1804/oj> (dále jen „**příloha I závěrů Rady**“): fakticky se tím nahrazuje seznam nespolupracujících jurisdikcí FATF OECD (viz výše). Na článek 26 Modelové smlouvy OECD dnešní ZISIF odkazuje v § 320 odst. 2 písm. b), § 321 odst. 2 písm. b), § 322 odst. 2 písm. b), § 325 odst. 3 písm. b) a § 481 odst. 1 písm. h). Na § 320 odst. 2 písm. b) odkazuje § 321 odst. 2 písm. a), § 322 odst. 2 písm. a), § 322 odst. 4, § 325 odst. 2, 3 (úvodní část ustanovení) a 5, § 326 a § 327 odst. 1 písm. a) bod 4. Na § 321 odst. 2 písm. b) odkazuje § 326 ZISIF.

Jisté specifikum obsahuje článek 21 odst. 6 AIFMD (ve vztahu k depozitářům) a článek 37 odst. 7 AIFMD (ve vztahu k obhospodařovatelům ze třetích zemí), kde se řeší situace, kdy se

dotčená třetí země dostane na seznam nespolupracujících jurisdikcí nebo vysoce rizikových zemí až poté, co se stala depozitářem anebo poté, co jí bylo uděleno povolení (v ČR podle § 481 ZISIF), musí být do 2 let nominován nový depozitář (viz § 327 odst. 3 ZISIF), resp. dotčený obhospodařovatel musí tuto situaci napravit (pravděpodobně změnou sídla), konkrétně dle směrnice „*take such measures as are necessary to rectify the situation in respect of the AIFs that it manages, taking due account of the interests of investors*“ (viz § 481 odst. 3 ZISIF). Ve vztahu k depozitáři je potřeba konstatovat, že podmínku bude jen obtížné splnit, protože depozitář a fond by měly mít sídlo/pobočku ve stejné zemi čili buď bude muset dojít k přesunu sídla fondu (a poté jmenování nového depozitáře) anebo bude muset být vybrán depozitář z EU [viz § 60 odst. 2 ZISIF v kombinaci s § 325 odst. 1 písm. b) ZISIF], a to podle sídla obhospodařovatele (příp. dle jeho referenčního státu).

S ohledem na vzájemné odkazy jsou změny v § 316 až 327 ZISIF vzájemně provázány. V § 316 odst. 2 a § 318 odst. 2 ZISIF se seznam nespolupracujících zemí přesouvá z písmene c) do písmene d), resp. z písmene b) do písmene c) (a místo seznamu FATF OECD půjde o seznam Evropské komise) a současně se v novém písmeni d), resp. c), odkazuje na dohodu podle článku 26 Modelové smlouvy OECD. V uvolněném písmeni c), resp. b), se pak dává odkaz na seznam vysoce rizikových třetích zemí podle pravidel pro praní špinavých peněz. Nařízení Komise 2016/1675 je totiž vydáno na základě článku 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. 5. 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**AML směrnice**“). Vysoce rizikovými třetími zeměmi se podle článku 9 odst. 1 AML směrnice rozumí „jurisdikce třetích zemí, které mají ve svých vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie“. Obdobné změny jsou provedeny v § 481 odst. 1 písm. g) a h) ZISIF.

Zatímco § 316 odst. 2 ZISIF řeší domovský stát obhospodařovatele, tak § 318 odst. 2 ZISIF řeší domovský stát fondu. § 319 a 320 ZISIF pak řeší pouze fond, protože obhospodařovatel je z EU. V § 321 a 322 ZISIF se reaguje na to, že odkaz na Modelovou smlouvu OECD se přesunul z § 320 odst. 2 písm. b) do § 318 odst. 2 písm. c) a v návaznosti na to se opravují odkazy bez věcné změny. V § 321 odst. 2 písm. b) a v § 322 odst. 2 písm. b) ZISIF není třeba doplňovat odkaz na přílohu I závěrů Rady, protože toto je již pokryto v § 318 odst. 2 písm. c) ZISIF (jde o jeden dokument a není tak na něj potřeba odkazovat vícekrát, i když souvisí s Modelovou smlouvou OECD) – tato věcná změna se tak promítá nepřímě, stejně jako odkaz na článek 1 nařízení Komise 2016/1675. Na zrušení písmene b) v § 320 odst. 2 ZISIF reagují i změny v § 614 a 618 ZISIF. V § 324 ZISIF se změny týkají domovského státu fondu i obhospodařovatele. Změny v § 325 a 326 ZISIF vychází z totožné logiky jako změny v § 321 a 322 ZISIF, viz tedy odůvodnění výše. § 327 pak řeší i domovský stát depozitáře, který však nemusí být totožný s domovským státem fondu (typicky pokud tam má depozitář jen pobočku). Související oprava odkazu se provádí v § 579 ZISIF. Také se obdobně jako v § 481 odst. 3 ZISIF doplňuje pravidlo v § 327 odst. 3 ZISIF, pokud po jmenování depozitáře se země, ve které má sídlo, stane vysoce rizikovou nebo nespolupracující.

K bodu 85 (§ 350 odst. 5)

Jde o legislativně-technickou změnu, která reaguje na změny v § 515 až 518 ZISIF tak, aby ve vztahu k likvidátorům investiční společnosti nedošlo k věcné změně (zohledňuje se zrušení § 515 ZISIF).

K bodu 86 (§ 456)

Ruší se požadavek na informování ČNB o neschválení účetní závěrky. Podstatné informace

získává ČNB z dohledového reportingu.

K bodu 87 (§ 457 odst. 2)

Ruší se požadavek, aby fond kvalifikovaných investorů zasílal ČNB sdělení klíčových informací. Tím nejsou dotčeny povinnosti podle nařízení PRIIPs, pokud je tento fond nabízen zákazníkům, kteří nejsou profesionálním zákazníkem podle ZPKT.

K bodu 88 (§ 459 odst. 1)

I s ohledem na nový § 26a ZISIF se informační povinnost ČNB rozšiřuje i ve vztahu k outsourcingu jiných činností. Reflektují se tím i změny provedené v článku 13 odst. 1 směrnice UCITS a článku 20 odst. 1 AIFMD. Obdobná změna se provádí i v § 460 odst. 1 ZISIF ve vztahu k sub-delegaci.

K bodům 89 a 90 (§ 459 nové odstavce 2 a 4)

S ohledem na požadavky AIFMD II se upřesňují požadavky na reporting ve vztahu k outsourcingu. Další podrobnosti pak stanoví RTS, jejichž návrh předloží orgán ESMA Evropské komisi do 16. 4. 2027, což je i datum, od kterého mají být tyto změny účinné, lze tedy jen doufat, že i tyto RTS nabudou účinnosti co nejbližší tomuto datu, aby nebylo nutno nejprve plnit povinnosti bez znalosti těchto RTS a následně se pak těmito RTS dodatečně přizpůsobovat. Každopádně teprve RTS mají upravit četnost podávání zpráv a lhůty (*the reporting frequency and timing*), snad tedy nebudou v tomto retroaktivní a upraví i datum prvního reportingu, který má být pravděpodobně pravidelný a nikoli jen *ad hoc* před vlastním pověřením. Kromě RTS předloží orgán ESMA Evropské komisi do 16. 4. 2027 též návrh prováděcích technických norem (*implementing technical standards*, dále jen „ITS“), které stanoví další podrobnosti plnění těchto povinností. Ve vztahu k sub-delegaci se obdobná změna provádí v § 460 odst. 2 ZISIF.

K bodu 91 (§ 460 odst. 1)

Jde o změnu obdobnou změně v § 459 odst. 1 ZISIF, nicméně zde se provádí ve vztahu k sub-delegaci (tj. pověření dalšího pověřenou osobou).

K bodu 92 (§ 460 nový odstavec 2 a přečíslování stávajícího odstavce 2)

Jde o změnu obdobnou změně v § 459 odst. 2 ZISIF, nicméně zde se provádí ve vztahu k sub-delegaci (tj. pověření dalšího pověřenou osobou). Na rozdíl od § 459 ZISIF se nevyžadují informace podle § 459 odst. 2 písm. b), e) a f) ZISIF. Obdobně jako nový odstavec 2 v § 459 ZISIF má i toto ustanovení o rok odsunutou účinnost, tj. až od 16. 4. 2027.

K bodu 93 (§ 460 odst. 2)

Jde o legislativně-technickou změnu, kterou se odstraňuje zdvojený předmět („jinou osobu“ versus „dalšího“). Změna se provádí ještě před přečíslováním odstavce, které je provedeno s pozdější účinností.

K bodům 94 až 97 (§ 463)

Upravují se informace, které se oznamují ČNB, a to s účinností od 16. 4. 2027. Bere se v potaz i to, že se na toto ustanovení odkazuje ve vztahu k osobám podle § 15 ZISIF, a to v § 15a, § 477 a § 616 odst. 4 ZISIF, a to s dřívější účinností, nicméně odkaz na § 463 odst. 2 a 3 ZISIF funguje v obou variantách (během dřívější i pozdější účinnosti). Jde o transpozici článku 20a směrnice UCITS a článku 24 AIFMD, nicméně tyto články jsou transponovány i jinde v ZISIF, typicky v § 459, 460 a 590 ZISIF. Ačkoli v § 590 ZISIF jde o transpozici článku 25 AIFMD, tak tento odkazuje na údaje podle článku 24 AIFMD, proto odložená účinnost funguje, i když jde o drobnou nepřesnost AIFMD II, která u článku 25 AIFMD s odloženou účinností nepočítá

(současně jde ale o článek 20a směrnice UCITS, který má mít odloženou účinnost). Výkladem ale lze tento drobný nedostatek AIFMD II překlenout.

K bodu 98 (nový § 465)

V návaznosti na zrušení požadavku na minimální kapitál fondu se ruší i související reportovací povinnost. Související změny jsou provedeny i v nadpisu nad § 208, 280 až 282, 550 a v § 552 ZISIF. Na uvolněné místo se doplňuje transpozice AIFMD II, kdy na základě odstavce 1 oznámí obhospodařovatel otevřeného fondu ČNB výběr nástroje podle § 37b odst. 1 ZISIF a zásady a postupy podle § 37b odst. 2 ZISIF. Podle odstavce 2 oznámí obhospodařovatel ČNB aktivaci a deaktivaci pozastavení vydávání a odkupování. Podle odstavce 3 oznámí obhospodařovatel ČNB, pokud aktivuje nebo deaktivuje nástroj neobvyklým způsobem (tj. způsobem, který není součástí běžné činnosti podle statutu). Hodlá-li obhospodařovatel aktivovat oddělení majetku, oznámí to ČNB podle odstavce 4 předem.

K bodu 99 (zrušení § 469)

V návaznosti na zrušení právní úpravy výboru odborníků se vypouští i související reportovací povinnost. Související změny se provádí i v § 234, 238, 266 až 271, 546, 601, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodu 100 (zrušení § 476)

V návaznosti na revizi schvalování vedoucích osob v § 515 až 518 ZISIF se ruší toto ustanovení, protože se *de facto* přesouvá do § 518 ZISIF. Ruší se i související přestupky v § 615 a 619 ZISIF, resp. se přesouvají do § 611 odst. 5 ZISIF.

K bodu 101 (§ 477 odst. 1)

S ohledem na záměr ulevit osobám podle § 15 ZISIF v reportingu (i s ohledem na to, že nad těmito osobami ČNB nevykonává dohled) se upravuje rozsah jejich oznamovacích povinností na nezbytné minimum vyžadované právem EU. I s ohledem na změny v § 463 ZISIF se odkazuje na § 463 odst. 2 a 3 ZISIF tak, aby odkaz fungoval před změnou § 463 ZISIF i po ní. Fakticky tak bude i nadále vyžadován reporting v mírně širším rozsahu, nicméně v této souvislosti je třeba konstatovat, že v článku 3 AIFMD nebyly provedeny změny obdobné článku 24 AIFMD, a proto tyto 2 ustanovení nejsou terminologicky zcela shodné. Článek 3 odst. 3 písm. d) AIFMD tak vyžaduje, aby osoby podle § 15 ZISIF „*pravidelně poskytovali příslušným orgánům svého domovského členského státu informace o hlavních nástrojích, s nimiž obchodují, a o hlavních expozicích riziku a nejvýznamnějších koncentracích alternativních investičních fondů, které spravují, aby příslušným orgánům umožnili účinným způsobem sledovat systémové riziko*“. Oproti tomu článek 24 odst. 1 AIFMD, který je transponován v § 463 odst. 2 a 3 vyžaduje po změnách provedených AIFMD II toto: „*Správce pravidelně podává příslušným orgánům svého domovského členského státu zprávy o trzích, na nichž obchoduje jménem alternativních investičních fondů, které spravuje, a o nástrojích, s nimiž jejich jménem obchoduje. Správce poskytuje za každý alternativní investiční fond, který spravuje, informace o nástrojích, s nimiž obchoduje, o trzích, jichž je členem nebo na nichž aktivně obchoduje, a o expozicích a aktivech tohoto alternativního investičního fondu. Tyto informace zahrnují identifikátory, které jsou nezbytné pro propojení poskytnutých údajů o aktivech, alternativních investičních fondech a správcích s dalšími zdroji údajů o dohledu nebo veřejně dostupnými zdroji údajů*“. Před AIFMD II zní úprava takto: „*Správce pravidelně podává zprávy příslušným orgánům svého domovského členského státu o hlavních trzích a nástrojích, s nimiž obchoduje jménem alternativních investičních fondů, které spravuje. Poskytuje informace o hlavních nástrojích, s nimiž obchoduje, o trzích, jichž je členem nebo na nichž aktivně obchoduje, a o hlavních investicích nesoucích riziko a nejvýznamnějších koncentracích rizik za každý jím spravovaný alternativní investiční fond*.“ (AIFMD II tak mimo

jiné vypouští slova „hlavní“ a „nejvýznamnější“, nicméně v článku 3 AIFMD zůstala tato slova zachována). Teoreticky by tak nebylo nutno vyžadovat informace o trzích, na kterých osoby podle § 15 ZISIF obchodují, nicméně zachování této povinnosti nad rámec práva EU nebude fakticky příliš zatěžující. Vypouští se oznamovací povinnost podle § 462 a 475 ZISIF (skladba majetku, počet investorů, hodnota majetku a hlášení porušení povinností). Obdobná změna se provádí v § 15a ZISIF a související změna pak v § 616 odst. 4 písm. c) ZISIF.

K bodu 102 [§ 479 odst. 1 písm. e), § 482 písm. e) a § 511 odst. 2 písm. a) bod 3]

Jde o legislativně-technickou změnu, která reaguje na změny v § 515 až 518 ZISIF tak, že se již nehovoří o schvalování vedoucích osob, ale o předpokladech k výkonu funkce. Rovněž se odkazuje na nový odstavec 3 v § 516 ZISIF, nejen na dosavadní § 516 odst. 1 ZISIF.

K bodu 103 [§ 479 odst. 1 písm. j)]

S ohledem na zrušení § 507 ZISIF se upravuje písmeno j) v § 479 odst. 1 ZISIF a písmeno j) v § 481 odst. 1 ZISIF (tam se odkazuje na § 507 odst. 2 ZISIF, proto je toto upraveno ve zvláštním novelizačním bodu). Související změna se provádí také vypuštěním odstavce 2 v § 500 ZISIF. Místo zvláštního řízení podle § 507 ZISIF se uplatní obecné řízení o změně povolení podle § 500 ZISIF. ZISIF vychází v tomto ohledu již dnes z principu jednoho povolení – viz § 485 odst. 1 písm. e) ZISIF.

K bodům 104 a 105 [§ 479 odst. 1 písm. k) a nová písmena m) a n)]

S ohledem na změny v § 11 ZISIF se doplňují specifika pro administraci benchmarků a pro správu nevýkonných úvěrů. Protože investiční společnost nemůže poskytovat spotřebitelské úvěry, není toto téma zde řešeno. Ve vztahu k nabývání pohledávek z fondových úvěrů a správě účelových společností v rámci sekuritizace, tak pro tuto činnost není (stejně jako dnes) vyžadováno zvláštní podnikatelské oprávnění, nicméně pokud hodlá investiční společnost tuto činnost vykonávat, měla by ji mít uvedenou v rozhodnutí o udělení povolení a splňovat obecné předpoklady pro výkon této činnosti – viz zejména § 479 odst. 1 písm. c) a d) ZISIF, ale viz i § 517 odst. 1 ZISIF, resp. § 516 odst. 1 písm. c) a d) ZISIF.

K bodu 106 (479 nové odstavce 3 až 6)

S ohledem na změny v článku 7 směrnice UCITS a v článku 7 AIFMD se navrhuje téměř doslovná transpozice, která ale fakticky neznamená mnoho věcných změn, protože řadu údajů ČNB vyžaduje již dnes v rámci vyhlášky ČNB č. 247/2013 Sb., o žádostech podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška o žádostech**“). I v rámci kolektivního investování zde dochází k jisté harmonizaci práva EU, nicméně na rozdíl od ZPKT tato harmonizace nejde tak daleko, že by právo EU stanovovalo i vzor a přílohy vyhlášky, proto zmocnění pro ČNB stále zůstává. K odstavci 3 lze uvést, že funkce compliance zahrnuje soulad se všemi právními předpisy, tedy i s těmi, které jsou zde výslovně vyjmenovány a jde tedy svým způsobem o redundantní konstatování, které je však vyžadováno právem EU (resp. změna se provádí za účelem snazšího prokázání transpozice). Odstavec 4 pak upravuje podrobnosti pro účely pověření, které v zásadě odpovídají i změnám ohledně pravidelného reportingu v § 459 ZISIF. Obecně lze konstatovat, že outsourcing byl jedním z center zájmů při vyjednávání AIFMD II. V odstavci 5 se pak doplňují specifika ve vztahu k vedoucím osobám, která však zůstávají pouze součástí licenčního řízení a nepromítají se do § 516 až 518 ZISIF. Protože dnes obsahuje podrobnosti žádosti o souhlas podle § 515 ZISIF § 15 vyhlášky o žádostech, nicméně nově se místo souhlasu bude oznamovat, lze očekávat, že materie bude přesunuta do vyhlášky ČNB č. 267/2020 Sb., o oznamování údajů obhospodařovatelem a administrátorem investičního fondu a zahraničního investičního fondu České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Odstavec 6 vyžaduje uvedení názvu a kódu sloužícího k identifikaci, nicméně tím by nemělo být bráněno tomu, aby

žádost mohli podat zakladatelé společnosti ještě před jejím zápisem do obchodního rejstříku. Kódem sloužícím k identifikaci nemusí být jen IČ, ale i LEI (*Legal Entity Identifier*). Celá úprava v odstavcích 3 až 6 je transpoziční a je tak vyžadována jen ve vztahu k investiční společnosti oprávněné přesáhnout rozhodný limit (s povolením podle AIFMD) nebo oprávněné obhospodařovat standardní fondy (s povolením podle směrnice UCITS). Vyžadovat toto i pro investiční společnosti, které obhospodařují jen podlimitní fondy kvalifikovaných investorů by šlo nad rámec povinné transpozice, nicméně není vyloučeno, aby toto ČNB vyžadovala v rámci vyhlášky o žádostech (minimálně v rozsahu, v jaké to činí již dnes) Věcně se nejedná o změny zásadní povahy.

K bodu 107 (§ 480 nový odstavec 4)

Provádí se změny obdobné § 479 odst. 3 až 6 ZISIF, resp. odkazuje se na jejich obdobné použití. Opět platí, že tato zákonná úprava se nepoužije ve vztahu k podlimitnímu fondu kvalifikovaných investorů.

K bodu 108 [§ 481 odst. 1 písm. b)]

Provádí se změny obdobné § 479 odst. 3 až 6 ZISIF, resp. odkazuje se na jejich obdobné použití.

K bodům 109 a 110 [§ 481 odst. 1 písm. g) a h)]

Provádí se změny obdobné změnám v § 316 až 327 ZISIF.

K bodu 111 [§ 481 odst. 1 písm. j)]

S ohledem na zrušení § 507 se provádí změny obdobné změnám v § 479 odst. 1 písm. j) ZISIF.

K bodu 112 (§ 481 nový odstavec 3)

Doplňuje se odstavec obdobný § 327 odst. 3 ZISIF, nicméně zohledňuje se, že evropská předloha se mírně liší. Zatímco § 327 odst. 3 ZISIF je transpozicí článku 21 odst. 6 druhého pododstavce AIFMD, tak § 481 odst. 3 ZISIF je transpozicí článku 37 odst. 7 druhého pododstavce AIFMD. Vychází se asi z předpokladu, že výměna depozitáře by nemusela být tak obtížná jako změna obhospodařovatele, nicméně není zcela jasné, jaké opatření má obhospodařovatel přijmout. Buď by musel změnit své sídlo, anebo by se musela změnit osoba obhospodařovatele. Jako nepravděpodobnější řešení se jeví založení dceřiné společnosti ve státě, který nebude považován za nespolupracující nebo vysoce rizikovou zemi, získání povolení a následně převod obhospodařování. Variantou může být, že přestane nabízet (či obhospodařovat) fondy v EU, nicméně pak není jasné, jak budou chráněni stávající investoři (těm by měla být pravděpodobně nabídnuta možnost ukončit investici bez srážky například po vzoru § 123, 207, 211, 250, 390, 391, 406, 407, 420 nebo 450 ZISIF).

K bodům 113 a 114 (§ 484)

S ohledem na článek 8 odst. 5 druhý pododstavec a článek 37 odst. 8 první pododstavec písm. e) AIFMD se doplňuje, že požadavky na úplnost žádosti zahrnují i nové požadavky podle § 479 odst. 3 až 6 ZISIF.

K bodu 115 [§ 485 odst. 1 písm. d)]

V návaznosti na změny v § 11 odst. 1 ZISIF se obdobně rozšiřuje i výrok rozhodnutí o udělení povolení k činnosti investiční společnosti. Investiční společnost nemusí být oprávněna vykonávat všechny činnosti uvedené v § 11 odst. 1 písm. c) až j) ZISIF, ale může být oprávněna vykonávat jen některé z nich.

K bodu 116 [§ 486 odst. 1 písm. b)]

V návaznosti na změny v § 8 ZISIF se rozšiřuje i výrok rozhodnutí o udělení povolení k činnosti

samosprávného investičního fondu, obdobně jako v § 485 ZISIF.

K bodu 117 (zrušení § 488)

S ohledem na zrušení schvalování vedoucích osob (§ 515 až 518 ZISIF) se ruší i související úprava v § 488 ZISIF.

K bodům 118 a 119 (§ 500)

Reflektuje se na zrušení § 488 a 507 ZISIF.

K bodu 120 (zrušení hlavy VI v části třinácté, zrušení § 507, přechíslování dosavadních hlav VII až XX v části třinácté)

Navrhuje se zrušit 507 ZISIF – viz odůvodnění u § 479 odst. 1 písm. j) ZISIF. Povolení k investičním službám je součástí povolení k činnosti investiční společnosti, viz k tomu třeba § 485 odst. 1 písm. e) ZISIF.

K bodům 121 až 128 (nadpis hlavy XII v části třinácté, zrušení § 515, změny § 516 až 518)

Po vzoru ZPKT se ruší schvalování vedoucích osob, které se mění na oznamování změn ve složení vedoucích osob s tím, že ČNB může do 30 dnů vydat nesouhlasné stanovisko. Dochází tak ke snížení administrativní zátěže, kdy ČNB nemusí vydávat souhlasné stanovisko (mlčení je souhlas). § 515 se materiálně přesouvá do návěti § 516 odst. 1 (namísto souhlasu ČNB se vytváří povinnost investiční společnosti, samosprávného investičního fondu, zahraniční osoby s povolením podle § 481 ZISIF a hlavního administrátora). Rovněž se s ohledem na snahu o snížení administrativní zátěže ruší požadavek na svéprávnost a 18 let (obdobně jako v § 519 ZISIF), protože toto se bude vždy posuzovat v rámci vhodnosti. V § 516 se doplňuje odstavec 3, který je transpozicí AIFMD II, konkrétně pak článku 7 odst. 1 prvního pododstavce písmene b) a článku 29 odst. 1 druhého pododstavce písmene b) směrnice UCITS a článku 8 odst. 1 písm. c) AIFMD. V § 517 se provádí zejména legislativně-technické změny, tj. upravují se odkazy a odstraňuje se odkaz na ČNB. Namísto úpravy zániku souhlasu se v § 518 ZISIF nově upravuje (po vzoru § 10a ZPKT) oznamování změny složení vedoucích osob.

K bodu 129 [§ 519 odst. 1 písm. d)]

Obdobně jako v § 516 odst. 1 ZISIF se i zde odstraňují požadavky na svéprávnost a věk 18 let.

K bodu 130 (§ 532 odst. 1)

S ohledem na doplnění § 69 odst. 3 ZISIF a zrušení § 507 a 515 ZISIF se upravuje ustanovení, na základě kterého je ČNB oprávněna vydávat vyhlášky k náležitostem žádostí. Současně z tohoto ustanovení plyne, že žádosti se podávají výhradně elektronicky.

K bodu 131 [§ 539 písm. n)]

S ohledem na transpozici článku 84 odst. 2 prvního pododstavce písmene b) směrnice UCITS a článku 46 odst. 2 písm. j) a článku 47 odst. 4 písm. d) AIFMD se stávající písmeno n) nahrazuje novým zněním, které odpovídá aktuální harmonizované úpravě.

K bodu 132 (§ 546 odst. 2)

V návaznosti na zrušení právní úpravy výboru odborníků se vypouští i související pravomoc ČNB. Související změny se provádí i v § 234, 238, 266 až 271, 469, 601, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodům 133 a 134 (§ 550 a § 552 zrušení odstavce 3)

V návaznosti na zrušení požadavku na minimální kapitál fondu se ruší i související pravomoci ČNB. Nedosažení minimálního kapitálu fondu není důvodem pro zrušení tohoto fondu nebo pro odnětí povolení k činnosti samosprávného investičního fondu. Související změny jsou

provedeny i v nadpisu nad § 208, 280 až 282 a v § 465 ZISIF.

K bodu 135 (nový § 574a)

V návaznosti na požadavky článku 98 odst. 3 směrnice UCITS a článku 50 odst. 5f AIFMD se upravuje možnost ČNB požádat zahraniční orgán dohledu o přijetí opatření.

K bodu 136 [§ 579 písm. e)]

V návaznosti na změny v § 327 ZISIF se zde upravují odkazy bez věcné změny.

K bodům 137 až 139 (§ 581, včetně nadpisu)

V nadpise § 581 ZISIF se reflektuje rozšíření působnosti tohoto ustanovení. V odstavci 1 se upřesňuje, že informace o povoleních se mají orgánu ESMA zasílat podle AIFMD čtvrtletně, zatímco směrnice UCITS periodicitu nestanovuje čili z toho lze dovodit, že se mají zasílat bez zbytečného odkladu (průběžně). Jde o transpozici článku 7 odst. 5 prvního pododstavce, článku 67 odst. 3 a článku 68 odst. 3 AIFMD. Ve směrnici UCITS je tato problematika upravena v článku 6 odst. 1 druhém pododstavci: „*Veškerá udělená povolení se oznamují Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), jenž na svých internetových stránkách zveřejní a aktualizuje seznam správcovských společností, jimž bylo vydáno povolení.*“. V odstavci 3 se doplňuje zasílání informací o alternativních investičních fondech v působnosti AIFMD (transpozice článku 7 odst. 5 prvního pododstavce AIFMD) a v odstavci 4 informací o zahraničních depozitářích bez pobočky (transpozice článku 21 odst. 5a čtvrtého pododstavce AIFMD –související změny se provádí v § 69, 83, 532, 585 a v § 591 ZISIF).

K bodu 140 (§ 585 nový odstavec 2)

ČNB informuje orgán ESMA, pokud má podezření, že zahraniční depozitář bez pobočky (nad kterým tedy nevykonává dohled) porušil AIFMD. Současně informuje i domovský orgán dohledu tohoto depozitáře (viz § 591 ZISIF). Jde o transpozici článku 50 odst. 5g věty první AIFMD. Související změny se provádí v § 69, 83, 532 a v § 581 ZISIF.

K bodu 141 (nové § 585a a 585b)

K § 585a: Podle odstavce 1 ČNB informuje o oznámeních podle § 37c odst. 2 až 4 ZISIF (týkající se aktivace a deaktivace nástrojů) orgán ESMA. Podle odstavce 2 informuje ČNB orgán ESMA, pokud přijme rozhodnutí podle § 539 písm. o) ZISIF, tj. pokud po obhospodařovateli požaduje, aby pozastavil vydávání a odkupování. Podle odstavce 3 může ČNB požádat zahraniční orgán dohledu, aby přijal obdobné opatření, přičemž o této žádosti informuje orgán ESMA. Pokud ČNB nevyhoví obdobné žádosti zahraničního orgánu dohledu, sdělí to podle odstavce 4 společně s odůvodněním orgánu ESMA. Podle článku 50 odst. 5d AIFMD, resp. článku 84 odst. 3d vydá orgán ESMA stanovisko k postupu podle odstavců 3 a 4. Pokud ČNB s tímto stanoviskem nesouhlasí, sdělí to podle odstavce 5 orgánu ESMA. Souvisejícími ustanoveními jsou § 590a a 591a.

K § 585b: V návaznosti na požadavky článku 98 odst. 3 směrnice UCITS a článku 50 odst. 5f AIFMD se upravuje povinnost ČNB informovat orgán ESMA, pokud požádá zahraniční orgán dohledu o přijetí opatření a současně se upravuje postup ČNB vůči orgánu ESMA, pokud obdrží obdobnou žádost o zahraničního orgánu dohledu. Souvisejícími ustanoveními jsou § 590b a 591b.

K bodům 142 až 144 (nadpis dílu 3 v hlavě V části čtrnácté, § 590, nové poznámky pod čarou č. 45 a 46)

Rozšiřuje se okruh osob, kterým má ČNB zasílat informace, a to o orgán EBA (*European Banking Authority*), orgán EIOPA (*European Insurance and Occupational Pensions Authority*) a ESCB (*European System of Central Banks*). Rozšiřuje se také okruh informací, které mají být

takto zasílány. Jde o transpozici článku 20a odst. 3 směrnice UCITS a článku 25 odst. 2 AIFMD. Tyto změny mají posunutou účinnost o 1 rok na 16. 4. 2027, i proto číslování poznámek pod čarou navazuje na poznámky pod čarou v § 599 odst. 1 písm. a) ZISIF.

K bodu 145 (nové § 590a a 590b)

K § 590a: Podle odstavce 1 ČNB informuje o oznámeních podle § 37c odst. 2 až 4 ZISIF (týkající se aktivace a deaktivace nástrojů) ESRB, hrozí-li rizika pro stabilitu a integritu finančního systému. Podle odstavce 2 informuje ČNB ESRB, pokud přijme rozhodnutí podle § 539 písm. o) ZISIF, tj. pokud po obhospodařovateli požaduje, aby pozastavil vydávání a odkupování, a hrozí-li rizika pro stabilitu a integritu finančního systému. Podle odstavce 3 může ČNB požádat zahraniční orgán dohledu, aby přijal obdobné opatření, přičemž o této žádosti informuje ESRB, hrozí-li rizika pro stabilitu a integritu finančního systému. Pokud ČNB nevyhoví obdobné žádosti zahraničního orgánu dohledu, sdělí to podle odstavce 4 společně s odůvodněním ESRB, pokud byla ESRB informována o této žádosti. Souvisejícími ustanoveními jsou § 585a a 591a.

K § 590b: V návaznosti na požadavky článku 98 odst. 3 směrnice UCITS a článku 50 odst. 5f AIFMD se upravuje povinnost ČNB informovat ESRB, pokud požádá zahraniční orgán dohledu o přijetí opatření a současně se upravuje postup ČNB vůči ESRB, pokud obdrží obdobnou žádost o zahraničního orgánu dohledu. Souvisejícími ustanoveními jsou § 585b a 591b.

K bodu 146 (§ 591 nový odstavec 2)

ČNB informuje domovský orgán dohledu zahraničního depozitáře bez pobočky v ČR, pokud má podezření, že tento depozitář (nad kterým tedy nevykonává dohled) porušil AIFMD. Současně informuje i orgán ESMA (viz § 585 ZISIF). Jde o transpozici článku 50 odst. 5g věty první AIFMD. Související změny se provádí v § 69, 83, 532 a v § 581 ZISIF.

K bodu 147 (nové § 591a a 591b)

K § 591a: Podle odstavce 1 ČNB informuje o oznámeních podle § 37c odst. 2 až 4 ZISIF (týkající se aktivace a deaktivace nástrojů) orgán dohledu státu, kde je fond nabízen nebo obhospodařován. Podle odstavce 2 informuje ČNB orgán dohledu státu, kde je fond nabízen nebo obhospodařován, pokud přijme rozhodnutí podle § 539 písm. o) ZISIF, tj. pokud po obhospodařovateli požaduje, aby pozastavil vydávání a odkupování. Pokud ČNB nevyhoví obdobné žádosti zahraničního orgánu dohledu, sdělí to podle odstavce 3 společně s odůvodněním tomuto orgánu dohledu. Podle článku 50 odst. 5d AIFMD, resp. článku 84 odst. 3d vydá orgán ESMA stanovisko k postupu podle odstavce 3. Pokud ČNB s tímto stanoviskem nesouhlasí, sdělí to podle odstavce 4 orgánu ESMA. Souvisejícími ustanoveními jsou § 585a a 591a.

K § 591b: V návaznosti na požadavky článku 98 odst. 3 směrnice UCITS a článku 50 odst. 5f AIFMD se upravuje postup ČNB, pokud obdrží obdobnou žádost o zahraničního orgánu dohledu, vůči žádajícímu orgánu dohledu. Souvisejícími ustanoveními jsou § 585b a 591b.

K bodu 148 [§ 599 odst. 1 písm. a) a nové poznámky pod čarou č. 31 až 44]

S ohledem na nedávno přijaté nařízení Evropské komise (viz výčet v odůvodnění změn poznámky pod čarou č. 2) se doplňují tato nařízení i do přestupků, nicméně z důvodu právní jistoty se odkazuje na konkrétní ustanovení a konkrétní nařízení, protože obecný odkaz s odkazem na poznámku pod čarou č. 2 [jako je například v § 535 písm. a) bodě 3] by nebyl přípustný, a to i s ohledem na to, že poznámka pod čarou nemá právní závaznost. Současně se neodkazuje na ta nařízení Evropské komise, která ukládají povinnosti ČNB. Pro zjednodušení se výčet v § 599 odst. 1 písm. a) ZISIF neliší od výčtů v § 604 odst. 1 písm. a) a § 612 odst. 1

písm. t) ZISIF, a to zejména z důvodu snazší kontroly a případné aktualizace, nicméně vždy je v dovětku vyjádřeno, že musí jít o povinnosti adresované obhospodařovateli, administrátorovi nebo depozitáři. Obdobně některé povinnosti se vztahují třeba jen na fondy peněžního trhu, nicméně i s ohledem na rostoucí počet těchto nařízení Evropské komise by bylo obtížné udržet systematiku více kazuistickou, proto se volí v zásadě zachování stávající právní úpravy s doplněním nových předpisů. Pouze případný dovětek „v platném znění“ se navrhuje (po vzoru ZPKT) přesunout do poznámek pod čarou, a to tak, že dokud není příslušné nařízení novelizováno, tak toto není v poznámce pod čarou uvedeno a po novelizaci se toto doplní s tím, že se tato změna promítne napříč celým ZISIF, kde se na tuto poznámku pod čarou odkazuje. Viz k tomuto třeba změny v poznámce pod čarou č. 6, ale i aktualizace poznámek pod čarou č. 8, 11 či 19.

K bodu 149 [§ 599 odst. 1 písm. e)]

S ohledem na nové požadavky kladené na řídicí a kontrolní systém ve vztahu k nabývání pohledávek z fondových úvěrů se doplňuje související přestupek za porušení § 20b ZISIF.

K bodu 150 [§ 599 odst. 1 nové písmeno l) a přečíslování stávajících písmen l) až p)]

S ohledem na doplnění nových povinností ve vztahu k nabývání pohledávek z fondových úvěrů v § 37c až 37j ZISIF se doplňuje i související přestupek.

K bodu 151 [§ 599 odst. 1 písm. q)]

S ohledem na doplnění nové informační povinnosti obhospodařovatele v § 188 odst. 5 ZISIF se doplňuje i související přestupek.

K bodu 152 (§ 599 odst. 6)

S ohledem na přečíslování písmen v § 599 odst. 1 ZISIF se opravuje odkaz tak, aby nedošlo k věcné změně a aby byl podchycen i nový přestupek podle § 599 odst. 1 písm. l) ZISIF.

K bodům 153 a 154 (§ 601 zrušení odstavce 5, přečíslování stávajících odstavců 6 až 9 a změny odstavců 6 a 8)

V návaznosti na zrušení právní úpravy výboru odborníků se ruší i související přestupek a provádí se související legislativně-technické opravy odkazů. Související změny se provádí i v § 234, 238, 266 až 271, 469, 546, 615 a v § 619 ZISIF.

K bodu 155 (nový § 603a)

V návaznosti na novou úpravu nástrojů pro řízení likvidity a zejména pak souvisejících povinností obhospodařovatele v § 37b a 465 ZISIF se upravují i související přestupky.

K bodu 156 [§ 604 odst. 1 písm. a)]

Provádí se totožné změny jako v § 599 odst. 1 písm. a) a § 612 odst. 1 písm. t) ZISIF, nicméně zde se přestupky vztahují pouze k výkonu činnosti, kterou zahrnuje administrace investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu. Blíže viz odůvodnění změn v § 599 odst. 1 písm. a) ZISIF.

K bodu 157 [§ 604 odst. 1 písm. m)]

S ohledem na zrušení § 456 ZISIF se ruší i související přestupek.

K bodu 158 [§ 604 odst. 4 zrušení písmene c) a přečíslování stávajícího písmene d)]

S ohledem na zrušení § 456 ZISIF se ruší i související přestupek.

K bodům 159 až 161 (§ 604 odst. 5)

S ohledem na změny v § 231 ZISIF se provádí související změny i ve vztahu k přestupkům.

Zejména se zohledňuje, že stávající text v § 231 ZISIF se označuje jako odstavec 1 a dále se zohledňuje nová povinnost vložená do § 231 odst. 2 ZISIF.

K bodu 162 (§ 609 odst. 1)

S ohledem na změny prováděné v terminologii napříč celým ZISIF, zejména pak ale v § 253 odst. 2 ZISIF se upravuje i terminologie souvisejícího přestupku.

K bodu 163 (§ 611 odst. 5)

S ohledem na to, že se schvalování vedoucích osob mění na oznamování změn ve složení vedoucích osob, doplňuje se nový přestupek týkající se oznamování těchto změn podle § 518 ZISIF. Současně se reflektuje, že v § 516 ZISIF vznikla v této souvislosti nová povinnost, jejíž porušení by také mělo být přestupkem.

K bodu 164 (§ 611 odst. 6)

S ohledem na doplnění nové povinnosti do § 481 odst. 3 ZISIF se doplňuje i související přestupek.

K bodu 165 [§ 612 odst. 1 písm. t)]

Provádí se totožné změny jako v § 599 odst. 1 písm. a) a § 604 odst. 1 písm. a) ZISIF, nicméně zde se přestupky vztahují pouze k výkonu činnosti depozitáře. Blíže viz odůvodnění změn v § 599 odst. 1 písm. a) ZISIF.

K bodu 166 [§ 614 odst. 1 písm. f), § 618 odst. 1 písm. f)]

S ohledem na změny v § 316 až 327 ZISIF se opravují odkazy, a to konkrétně odkaz na § 320 odst. 2 ZISIF.

K bodům 167 a 168 [§ 614 odst. 1 zrušení písmene i), přečíslování stávajících písmen j) až p), § 614 odst. 7 písm. b), § 618 odst. 1 zrušení písmene i), přečíslování stávajících písmen j) až p), § 618 odst. 7 písm. b)]

Ruší se přestupek, pokud vedoucí osoba vykonává svou funkci bez souhlasu ČNB, protože se nyní tato povinnost materiálně přesouvá na osobu, u níž funkci vedoucí osoby vykonává [viz přestupek v § 611 odst. 5 písm. b) ZISIF]. Současně se již souhlas ČNB nevyžaduje, pouze se oznamují změny ve složení vedoucích osob [viz přestupek v § 611 odst. 5 písm. b) ZISIF].

K bodu 169 (§ 615 zrušení odstavce 3, přečíslování stávajících odstavců 4 až 7)

S ohledem na zrušení právní úpravy výboru odborníků se ruší i související přestupek za porušení § 269 odst. 2 ZISIF.

K bodu 170 (§ 615 zrušení odstavce 4, přečíslování stávajících odstavců 5 a 6)

S ohledem na zrušení § 467 ZISIF, který upravoval informační povinnost vedoucích osob se ruší i související přestupek.

K bodům 171 a 162 (§ 615 odst. 4 a 5)

S ohledem na zrušení a přečíslování odstavců se upravují odkazy tak, aby nedošlo k věcné změně.

K bodům 173 a 174 [§ 616 odst. 4 písm. c)]

S ohledem na zúžení informačních povinností osob podle § 15 ZISIF se upravuje i související přestupky.

K bodu 175 (§ 619 zrušení odstavce 3, přečíslování stávajících odstavců 4 až 7)

S ohledem na zrušení právní úpravy výboru odborníků se ruší i související přestupek za

porušení § 269 odst. 2 ZISIF.

K bodu 176 (§ 619 zrušení odstavce 4, přečíslování stávajících odstavců 5 a 6)

S ohledem na zrušení § 467 ZISIF, který upravoval informační povinnost vedoucích osob se ruší i související přestupek.

K bodům 177 a 178 (§ 619 odst. 4 a 5)

S ohledem na zrušení a přečíslování odstavců se upravují odkazy tak, aby nedošlo k věcné změně.

K čl. II

Přechodná ustanovení

K bodům 1 až 6

Přechodná ustanovení se týkají výhradně nabývání pohledávek z fondových úvěrů, a to i s ohledem na to, že tuto činnost dnes mohou investiční fondy vykonávat bez povolení, a tedy i bez související regulace (zejména pak fondy kvalifikovaných investorů). Body 1 až 3 stanovují právní fikci do 29. 4. 2029 (tedy 3 roky od účinnosti zákona). Podle bodu 1 nemusí investiční fond vzniklý před 15. 4. 2024 plnit povinnosti podle § 37c až 37e ZISIF (povinnosti podle § 20b a 37f až 37j ZISIF však plnit musí). Datum 15. 4. 2024 se pak objevuje i v bodech 4 až 6. Podle bodu 2 pak platí, že pokud fond přesahuje limity podle § 37d a 37e ZISIF, pak míru překročení už nesmí dále zvýšit, nicméně do 29. 4. 2029 ji není povinen snížit na požadovanou úroveň (protože není uvedeno jinak, lze se domnívat, že platí míra překročení těchto limitů ke dni účinnosti zákona, tj. k 16. 4. 2026). Limity podle § 37d a 37e ZISIF se tak nepoužijí, nicméně fond není oprávněn míru překročení dále navyšovat. Podle bodu 3 pak platí, že pokud fond limity podle § 37d a 37e nepřekračuje, pak se pro něj tyto limity uplatní od účinnosti zákona (tj. není oprávněn je překročit). Bod 4 je obdobou bodu 1, nicméně nemá omezenou časovou platnost, avšak podmínkou je, aby fond nezískával další kapitál od investorů po 15. 4. 2024 (tj. ode dne platnosti AIFMD II). Bod 5 umožňuje opt-in do nového režimu i pro fondy vzniklé před 15. 4. 2024, nicméně musí toto oznámit ČNB. Bod 6 stanovuje výjimku pro pohledávky z fondových úvěrů nabyté před 15. 4. 2024, ve vztahu, ke kterým není potřeba plnit § 20b a 37f až 37j ZISIF (jde tedy o ustanovení komplementární k bodu 1). Body 7 a 8 upravují postup ve vztahu k již zahájeným (a dosud neskončeným) řízením podle § 507 a 516 ZISIF.

K části druhé, čl. III

Změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu

K bodům 1 až 3 [§ 26 odst. 1, § 26 odst. 2 nové písmeno m), § 26 odst. 6]

V návaznosti na požadavky AIFMD II se mlčenlivost zaměstnanců ČNB prolamuje i ve vztahu ke správci daně. Jedná se o reakci zejména na kauzu *cum-ex*, která připravila Německo na daních o miliardy €. Tato kauza poukázala na potřebu, aby orgány dohledu nad finančním trhem spolupracovaly s orgány pro správu daní (a *vice versa*).

K části třetí, čl. IV

Změna zákona o správních poplatcích

K bodům 1 a 2 [příloha: položka 65 bod 9 zrušení písmene i) a přechíslování stávajících písmen j) až u), položka 66 bod 2 zrušení písmene b) a přechíslování stávajícího písmene c)]

S ohledem na zrušení řízení podle § 507 a 516 ZISIF se ruší i související správní poplatky.

K čl. V

Přechodné ustanovení

Doplňuje se přechodné ustanovení obdobně podle zákona č. 163/2024 Sb.

K části čtvrté, čl. VI

Změna zákona o trhu s nevýkonnými úvěry

K bodům 1 až 15 [§ 2 písm. b), § 3, § 4 nová písmena e) a f) a přechíslování písmen e) a f), § 10 odst. 1, § 11 odst. 2, § 15 odst. 1, § 20 odst. 1, § 32, § 38, § 39]

V návaznosti na změny v § 11 odst. 1 písm. j) a § 479 odst. 1 písm. n) ZISIF, kterými se umožňuje investičním společnostem, aby mohly spravovat nevýkonné úvěry, provádí se i související změny v ZTNÚ. V § 2 ZTNÚ se investiční fondy s právní osobností vylučují z definice obchodníka s úvěry (totéž platí i pro zahraniční investiční fondy, které mají sídlo v EU nebo které vykonávají svou činnost v EU). S tím souvisí i změny v § 3 odst. 3, § 20 odst. 1 a § 39 odst. 4 ZTNÚ. V § 3 odst. 1 ZTNÚ se ruší výjimka pro správu nevýkonného úvěru obhospodařovatelem investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu, protože se u něj předpokládá, že bude plnit povinnosti obdobně jako správce nevýkonného úvěru. S tím souvisí i změny v § 4 ZTNÚ. V § 3 odst. 3 ZTNÚ se upravuje, že stejně jako pro banku a zahraniční banku také pro (zahraniční) investiční fond s právní osobností platí jen pravidla podle § 20 a 30 až 40 ZTNÚ, protože nejsou považováni za obchodníky s úvěry. Investiční fond se však doplňuje jen do § 20 ZTNÚ, proto se na něj § 19 ZTNÚ neuplatní. V § 4 písm. e) a f) ZTNÚ se stanovuje, že spravovat nevýkonné úvěry může i (zahraniční) investiční společnost, má-li to uvedeno ve svém povolení. V § 11 odst. 2 písm. d) bodu 1, § 15 odst. 1 písm. e) a v § 32 se provádí zpřesnění textu ustanovení v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2167 ze dne 24. 11. 2021 o správcích úvěru a obchodnících s úvěry a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU. V § 20 odst. 1 ZTNÚ se stanovuje, že (zahraniční) investiční fond s právní osobností poskytuje každé pololetí ČNB informace o nevýkonných úvěrech, které převedl na obchodníka s úvěry. V § 38 odst. 1 písm. d) se doplňuje chybějící odkaz. V § 38 odst. 3 písm. a) ZTNÚ se z důvodu konzistence se změnami v § 39 ZTNÚ provádí legislativně technické změny v terminologii a v odkazu. V § 39 odst. 4 ZTNÚ se upravuje související přestupek a v návaznosti na to se aktualizuje odkaz v § 39 odst. 5 ZTNÚ (dnešní odstavec 4).

K části páté, čl. VII

Účinnost

S ohledem na transpoziční lhůty AIFMD II se navrhuje dělená účinnost, a to 16. 4. 2026 a 16. 4. 2027 (ve vztahu k čl. 20a směrnice UCITS a čl. 24 AIFMD). U změn, které neplynou z AIFMD II se navrhuje účinnost rovněž 16. 4. 2026, a to zejména z důvodu přehlednosti pro adresáty normy, pro které by mohlo být komplikovanější aplikovat dělenou účinnost (navíc jde o změny deregulační, kterými se ruší stávající povinnosti, případně se vyjasňuje stávající právní úprava). Z tohoto hlediska je zde tedy spatřován naléhavý obecný zájem.